

371 26
ส 2410
ร 2

ปกิพ

การร่างแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

30 เสง. 2527

สุกัลยา อนุชิตไพรัตน์
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร 3921575, 3915058

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2527

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

135368

153762

การร่างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

สุกัญญา อนุชิตไพสิน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม 2527

การศึกษารั้วนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่มีคุณภาพ
เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบฉบับนี้วัดความก้าวร้าวของ
นักเรียน 2 ด้าน คือ ความก้าวร้าวด้านกาพูด และความก้าวร้าวด้านการกระทำ
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา ห้องที่การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 735 คน ด้วยวิธี
สุ่มแบบหลายชั้นตอบ วิธีการศึกษาได้ทำการทดลอง 3 ครั้ง การทดสอบครั้งที่ 1
หาความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบ เพื่อคัดเลือกพร้อมทั้งปรับปรุงข้อสอบ การทดสอบ-
ครั้งที่ 2 หาความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบอีกครั้งหนึ่ง และการทดสอบครั้งที่ 3
เพื่อหาความน่าเชื่อถือ ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และสร้างเกณฑ์ปกติในรูป
คะแนนที่ปกติ

ผลการศึกษาพบว่า ค่าความน่าเชื่อถือของแบบทดสอบสูงอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยวิธีสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่า
0.8974 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จัก
อยู่แล้วพบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพหาโดยวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักเรียนได้จาก
การทำแบบทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการจัดอันดับของครูผู้สอน ครูแนะแนวและครูที่ปรึกษา
พบว่ามีความเที่ยงตรงตามสภาพสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A CONSTRUCTION OF AGGRESSION TEST FOR MATTHEW SUKSA III
STUDENTS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

SUGALAKA ANUCHITPAILIN

Presented in partial fulfillment of the requirement

for the Master of Education degree

at Srinakharinwirot University

March 1984

The purpose of this study was to construct an appropriate quality aggression test for Mattayom Suksa III level. This test was composed of two aspects of aggression that is verbal aggression and action aggression. The samples of the study were 735 Mattayom Suksa III students of academic year 1983 in the first Educational Region of the Bangkok Metropolis. These samples were randomized by the multistage random sampling technique. The procedure of studying consisted of three testings. The first testing was for reviewing and selecting test items and finding discriminating power. The second one was to refind the discriminating power of the test and to select test items. And the third one was for finding discriminating power, reliability, validity and normalized T - score norm.

The result of this study showed that the discriminating power was highly significant at .01 level. The reliability of the test calculated by α - coefficient was .3974. The construct validity, which was calculated by Known - group Technique, was highly significant at .01 level. And the Concurrent validity, which was calculated by finding the correlation between the scores classroom teachers, the guidance teachers, and the counselors was significant at .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปัญหานี้นพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็น'ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ดร. อรุณ..... ประธาน

.....อ.ดร. อรุณ..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ดร. อรุณ..... ประธาน

.....อ.ดร. อรุณ..... กรรมการ

.....ดร. อรุณ..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความช่วยเหลือบ้างก็จาก รองศาสตราจารย์ บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ และอาจารย์ อาวุธ วัฒนสิน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำข้อคิดเห็น ตลอดจน การแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โชติ เพชรชื่น ผู้ช่วย ศาสตราจารย์ สุนันท์ กลไกสุขุม อาจารย์ในสำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่กรุณาให้คำปรึกษาและอำนวยความสะดวก การยื่นแบบทดสอบมาตรฐาน

ขอขอบคุณ คุณกัลยา กลิ่นเกษร คุณประเทือง ทาสีแสง คุณวัณนา สิงห์สัมฤทธิ์ คุณวิษชุดา ถาวรพัฒน์พงศ์ คุณศุภลักษณ์ กาชัน คุณสันติ สุขทรัพย์ คุณสุพจน์ สิ้นสุวงศ์- วัฒน์ ตลอดจนเพื่อนวัยศส 18 และวัยศส 19 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ห่วงใย และเป็น กำลังใจ จนกระทั่งปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณ บิดา มารดา และญาติพี่น้องที่ได้เมตตา เป็นกำลังใจ และกำลังใจ สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา พระคุณนี้หาที่เปรียบ มิได้

สุกัลยา อนุชิตไพลิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญในการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	4
กานิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของความก้าวร้าว	6
แนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับความก้าวร้าว	9
แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่ใช้ในต่างประเทศ	12
การพัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว	26
งานวิจัยในต่างประเทศ	26
งานวิจัยในประเทศ	28
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
วิธีดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว	33
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	35
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	36
วิธีจัดกระทำข้อมูล	38

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ตอนที่ 1 การทดสอบครั้งที่ 1	43
ตอนที่ 2 การทดสอบครั้งที่ 2	46
ตอนที่ 3 การทดสอบครั้งที่ 3	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	56
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	56
กลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
วิธีการในการรวบรวมข้อมูล	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	58
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	53
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก	69

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง และครั้งที่ ๒ ในการทดลอง	32
2	ค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ $t - test$ ของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว จากการทดสอบครั้งที่ 1	44
3	ค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ $t - test$ ของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว จากการทดสอบครั้งที่ 2	46
4	ค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ $t - test$ ของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว จากการทดสอบครั้งที่ 3	49
5	รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	51
6	ความมีนัยสำคัญของค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ	51
7	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว	53
8	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวสำหรับนักเรียนชาย	54
9	เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวสำหรับนักเรียนหญิง	55

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงลำดับขั้นการสร้างแบบทดสอบ

33

ภูมิหลัง

เขาวชนเป็นทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่งของชาติเพราะ เป็นผู้ที่จะต้อง เจริญเติบโต เป็นผู้ใหญ่ต่อไป อนาคตของชาติจึงขึ้นอยู่กับความประพฤติของเขาวชนเป็นสำคัญ กล่าวคือ ถ้าเขาวชนประพฤติตนเป็นพลเมืองดี อยู่ในศีลธรรม เคารพต่อตัวบทกฎหมายของบ้านเมือง เมื่อเติบโตขึ้นก็จะเป็นพลเมืองที่ดีนำความเจริญมาสู่ประเทศ แต่ปัจจุบันจะเห็นว่ายังมี เขาวชนอีกจำนวนมากประพฤติตนไม่เหมาะสม เช่น กระทำผิดลงไปด้วยความรู้เท่า ไม่ถึงการณ์ เกะกะเกรเกร คึกคะนอง ไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลอื่นพฤติกรรมเหล่านี้ กำลังเป็นปัญหาสังคม มีความสำคัญ กระทบกระเทือนต่อความมีระเบียบวินัยของประเทศชาติ อย่างยิ่ง

เกี่ยวกับปัญหาความประพฤติของ เขาวชนนี้ประกอบด้วยระดับที่รุนแรงที่สุด คือ กลุ่มฆราวาษฏากร ระดับกลาง คือ กลุ่มวัยรุ่นผู้มีพฤติกรรมผิดระเบียบ และระดับต่ำ คือ วัยรุ่นปกติ ผู้มีลักษณะก้าวร้าวมากและน้อย (คงเคื่อน วันธุมนาวัน 2524 : 20) พฤติกรรมก้าวร้าวถ้ามีการแสดงออกในลักษณะที่รุนแรงและบ่อยครั้งก็จะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างหนักต่อสังคมโดยรวม คือนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรม ซึ่งกำลังมีแนวโน้ม สูงขึ้นตามสภาพของ เศรษฐกิจและสังคม ความขัดแย้งและความพลัดอกภัยและทรัพย์สินของ ประชาชน ทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมือง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2524 : 6) ซึ่งนอกจากไม่ช่วยให้การพัฒนาประเทศ ก้าวหน้าไปเท่าที่ควรแล้ว ยังกลายเป็นอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนา การเรียนรู้ของบุคคลอื่นให้ต้องหยุดชะงักไปอีกด้วย ส่งผลให้คนทั่วไปมีทัศนคติในทางลบต่อ ความก้าวร้าว (สุพัฒน์ เคาชาติวงศ์ 2520 : 91) ปัญหาความก้าวร้าวในเขาวชน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่ควรได้รับความสนใจ ความเอาใจใส่จากผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกัน

เยาวชนโดยตรง เช่น ครู อาจารย์ บิดา มารดา ผู้ปกครอง เพื่อช่วยปรับปรุงแก้ไข พฤติกรรมก้าวร้าวให้เป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม เป็นการป้องกันมิให้เยาวชนมีพฤติกรรมที่รุนแรงมากขึ้นต่อไป

วิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ทราบถึงความก้าวร้าวของเยาวชน คือ การให้ทำแบบทดสอบ วัดความก้าวร้าว ซึ่งในต่างประเทศได้มีผู้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวไว้มากมาย เช่น Compliant Aggression Detached สร้างโดยทิงค์แฮม (Tinkham, 1973 : 581 - 583) รูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบกำหนดคาบทางคา หรือประโยคสั้น ๆ มาให้ ผู้ตอบต้องตอบว่าพอใจ หรือไม่พอใจ ต่อคำถามนั้น นอกจากนี้ จอห์นสัน (Johnson, 1973 : 265 - 285, 311 - 312, 345 - 346, 1177) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบมาตรฐานทางความก้าวร้าว ได้แก่ Hostility - Aggression Biographical Index สร้างโดย กรีน (Green, 1967 : unpagcd) รูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบกำหนดข้อความมาให้เป็นคู่ ๆ ให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงข้อความเดียว Aggression Inventory สร้างโดย โดเยล (Doyal, 1971 : unpagcd) รูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบสร้างสถานการณ์ Multidimensional Aggression Scale and Scoring System for The Structured Doll - Play Interview สร้างโดย แอเบรอมสัน (Abramson, 1973 : unpagcd) รูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบสร้างสถานการณ์ Cooperative Aggression Behavior Scales สร้างโดย คีท (Keat, n.d. unpagcd) รูปแบบของข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการโดยการสังเกต แบบทดสอบแต่ละฉบับที่กล่าวมานี้ใช้วัดความก้าวร้าวในวัยรุ่น มีการวัด ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบด้วย

เนื่องจากนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งกำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อทั้งทางด้านร่างกายที่จะเปลี่ยนแปลงจากเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และในด้านการศึกษาก็จะออกจากโรงเรียนมัธยมศึกษาเพื่อไปสู่การประกอบอาชีพในตลาดแรงงาน หรือการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป ความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียดทางอารมณ์ได้ง่าย (Furlock, 1949 : 3) วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีปัญหาต่าง ๆ

มากมาย ความก้าวร้าวก็เป็นปัญหาหนึ่งที่พบมากในวัยรุ่น ดังคำกล่าวของ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม 2522 : 12) ที่ว่า วัยรุ่นที่มีปัญหามักชอบก้าวร้าว ดังนั้นความก้าวร้าวในวัยรุ่นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาและสร้างเครื่องมือวัดความก้าวร้าวขึ้น เพราะการทราบว่านักเรียนคนใดมีความก้าวร้าวระดับใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่มีความถูกต้อง และเป็นปรนัยมากที่สุด แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่สร้างขึ้นเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวร้าวของนักเรียน ทำให้ทราบถึงระดับความก้าวร้าวของนักเรียนครั้งละจำนวนมากในเวลาอันจำกัด ซึ่งนับว่าเป็นการประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย ประกอบกับแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่มีใช้ในประเทศไทยยังไม่มีที่แพร่หลาย ผู้วิจัยจึงสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวขึ้นเพื่อประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และการแนะแนวแก่นักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับตีความหมายคะแนนจากผลการสอบ โดยแยกเป็นเกณฑ์ปกติ สำหรับนักเรียนชาย และหญิง กับเกณฑ์ปกติรวม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำให้ได้แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่มีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน การแนะแนว การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวช่วยให้การสอบวัดความก้าวร้าวมีประสิทธิภาพ ประหยัดเวลา แรงงาน และค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ ต่อไป

✓ ขอบเขตในการศึกษากันว่า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและ หญิง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่
การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 10,670 คน จาก 25 โรงเรียน
มีจำนวนห้องเรียน 256 ห้องเรียน ซึ่งกระจายอยู่ในเขตต่าง ๆ 5 เขต คือ 1.ระแวก
ป้อมปราบศัตรูพ่าย 2.สัมพันธวงศ์ 3.ดุสิต และบางเขน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่
การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 735 คน ซึ่งได้เลือกมาโดยวิธีสุ่มแบบหลาย
ขั้นตอน (Multistage Random Sampling) มีหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit)
เป็นห้องเรียน จำนวน 20 ห้องเรียน

✓ นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาทางกายภาพ
หรือการกระทำที่มากกว่า หรือรุนแรงกว่าปกติ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ความก้าวร้าวด้านกายภาพ หมายถึง การบุกรุกให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย
อับอาย น้อยใจ ไม่พอใจ หรือกระแวง
ตัวอย่างพฤติกรรม

- 1.1 บุกรุกทำผู้อื่นเจ็บปวด
- 1.2 พูดชมเชยว่า จะหาอันตรายต่อร่างกายผู้อื่น
- 1.3 ใช้คำพูดคุกคามผู้อื่นอย่างรุนแรง
- 1.4 กล่าวบุกรุกที่ทำให้ไม่พอใจ
- 1.5 สุกสพประมาท หรือโวยวายผู้อื่น
- 1.6 บุกโต้แย้งเพื่อเอาชนะผู้ที่ป็นเหตุผิดที่กว่าตนเอง

1.7 พุคตาหนีคดีบนผู้อื่นมากเกินไป

1.8 พุคประชดประชัน

1.9 พุคหยาบคาย

1.10 นาความดีผู้อื่นมาเปิดเผย 2 335

2. ความก้าวร้าวด้านการกระทำ หมายถึง การแสดงอาการกระทำในลักษณะที่รุนแรงกว่าปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น หรือทรัพย์สิน

ตัวอย่างพฤติกรรม

2.1 ใช้กำลังจู่โจม ตบตี หรือทุบตีผู้อื่น

2.2 การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นโกรธ หรือเกิดความไม่พอใจ

2.3 การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเจ็บตัว โดยไม่ใช้อาวุธ

2.4 ขว้างปาสิ่งของไปยังร่างกายของผู้อื่นทำให้เกิดความไม่พอใจ

2.5 การลงโทษตัวเองโดยการอดอาหาร

2.6 การแสดงท่าทางประชดประชันกระทบกระแทก

2.7 การทำลายวัสดุ อุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ดังของตนเองและผู้อื่น

2.8 การใช้อาวุธ หรือเครื่องทุ่นแรงทำอันตรายต่อร่างกายผู้อื่น

2. แบบทดสอบวัดความก้าวร้าว หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายภาพ หรือการกระทำที่มากกว่า หรือรุนแรงกว่าปกติ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 ความก้าวร้าวทางกายภาพ

2.2 ความก้าวร้าวด้านการกระทำ

3. ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่สามารถวัดความคงที่ในการไต่คะแนนของผู้สอบแต่ละคน ไปว่าจําแนกแบบทดสอบฉบับนี้ไปทดสอบกี่ครั้งก็ตาม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แบบ แอลฟา (Coefficient alpha)

4. ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดความก้าวร้าวได้ถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งในการวิจัยนี้หาความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) โดยนำเอาคะแนนที่ได้จากการหาแบบทดสอบไปหาความสัมพันธ์กับคะแนนที่ได้จากกรู๊ปที่ปรึกษา ครูแนะแนว และครูผู้สอนเป็นผู้ให้ และหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่ทราบว่ามีความก้าวร้าวกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ก้าวร้าว ซึ่งเรียกว่า Known - group Technique

5. เกณฑ์ปกติ (Norms) หมายถึง สภาพปานกลาง หรือคุณลักษณะโดยทั่วไปจากผลการสอบของนักเรียนทั่วไปปกติวิสัยเป็นเช่นไร ตัวเลขของเกณฑ์ปกติจะแยกให้เรารู้ถึงระดับของความก้าวร้าวว่าอยู่ในระดับสูงต่ำเพียงใด โดยแสดงลงในตาราง 7 - 9 ซึ่งบอกความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนดิบกับคะแนนมาตรฐานที่ปกติ (Normalized T - score) ซึ่งแปลงมาจากคะแนนดิบ

6. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบ หมายถึง คุณสมบัตินี้ของข้อคำถามที่สามารถจำแนกหรือแยกผู้ตอบออกเป็นกลุ่มที่มีความก้าวร้าวสูง และกลุ่มที่มีความก้าวร้าวต่ำ ได้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งลำดับขั้นตอน
การเสนอผลงาน เอกสาร และการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความก้าวร้าว

แนวคิดเชิงทฤษฎีเกี่ยวกับความก้าวร้าว

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่ใช้ในต่างประเทศ

การพัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

งานวิจัยเกี่ยวกับความก้าวร้าว

งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความก้าวร้าว

สุชา จันทน์เอม (สุชา จันทน์เอม 2525 : 97) อธิบายว่า ความ
ก้าวร้าวจัดเป็นพฤติกรรมของคนที่ขาดความสุขอีกอย่างหนึ่ง อาจแสดงออกทางร่างกาย
หรือทางวาจาก็ได้ เช่น การทำลายข้าวของ การทำร้ายร่างกาย การดูดา
การพุดหยาบคาย เป็นต้น การก้าวร้าว เป็นพฤติกรรมที่เด็กเรียนรู้จากสังคม
อย่างหนึ่งที่เด็กไข่มุ่กันตัวเองจากการรุกรานของผู้อื่น เช่น เมื่อถูกพ่อแม่ดุเด็กมักจะ
จะเถียง เมื่อถูกเพื่อนล้อเลียนเด็กมักจะชกต่อย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีวิธีระบาย
ความสนใจจากเพื่อน ๆ อีกด้วย เพื่อให้เพื่อน ๆ เกรงกลัว และยอมยกให้เป็นใหญ่

จึงเป็นตำแหน่งทางสังคมที่เกื้อต้องการ พฤติกรรมก้าวร้าวนี้สังคมมักจะติเตียน บางแห่งก็ลงโทษโดยกฎหมาย ทำให้พวกก้าวร้าวมีความรู้สึกต่อต้านสังคมยิ่งขึ้น ทั้ง ๆ ที่ความก้าวร้าวมิได้มีมาแต่กำเนิดเลย

✓ เกรือวัลย์ ขจรพันธุ์ (เกรือวัลย์ ขจรพันธุ์ 2524 : 73) กล่าวว่า ความก้าวร้าวเป็นกิริยาตอบสนองต่อความไม่สมหวัง เด็กที่มีกิริยาก้าวร้าวอยู่เสมอเป็นเด็กที่มีความคับข้องใจ และถูกลงโทษอย่างแรง นีปีคามารคาที่มีนิสัยเป็นคนก้าวร้าว และไม่คงเส้นคงวา

✓ กิติกร มีทรัพย์ (กิติกร มีทรัพย์ 2524 : 150) กล่าวว่า ความก้าวร้าวเป็นคุณสมบัติหนึ่งของบุคคล อันจะแสดงออกมาในรูปขมขู่ ทำเชิง กดขี่ แข่งขัน ซึ่งการแสดงออกมาน้อย หรือในระบอบอื่น ๆ ก็วัดอยู่ในลักษณะประนีประนอม แต่ถาประนีประนอมมากเท่าใดก็ยิ่งระบายความเครียดออกไปได้น้อย ความก้าวร้าวก็จะตรึงอยู่ในนิสัย

บัส (Buss. 1961 : 1) ได้รวบรวมความหมายของความก้าวร้าวไว้หลายประการ คือ ความก้าวร้าวเป็นสื่อในการตอบสนองต่อผู้ที่ทำโทษ ความก้าวร้าว หมายถึง การตอบสนองต่ออินทรีย์อื่น ๆ ที่มาเร้า เพื่อให้เกิดอันตราย ความก้าวร้าว เป็นความตั้งใจที่จะทำร้ายผู้อื่น และ บัส ได้สรุปว่า ความก้าวร้าวแสดงออกได้โดยทางคำพูด การกระทำทางร่างกาย การบั่นทอนหลัง และการทำลายทรัพย์สินสมบัติ

เบอร์โควิทซ์ (Berkowitz. 1964 : 3) อธิบายว่า ความก้าวร้าวหมายถึง การกระทำที่รุนแรงผิดปกติ เช่น เขี่ยกระดานแรง ๆ นั่งแรง ๆ กระแทกมึงตาประตูแรง ๆ เป็นพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เฟรชบาช (Feshbach. 1956 : 257) อธิบายว่า ความก้าวร้าวเป็นการระบายอารมณ์ที่ตึงเครียด บารุช (ประพันธ์ สุททาวาส 2519 : 8 อ้างอิงมาจาก Baruch. 1949 : 199) อธิบายว่า ความก้าวร้าวเป็นการระบายปลดปล่อยความรู้สึกโกรธ ความกลัว และความรู้สึกที่ไม่ดีต่าง ๆ ออกมา

✓ ฟรีดแมน และคนอื่น ๆ (Freedman and others. 1970 : 101 - 104) มีความเห็นว่า ความก้าวร้าวเป็นพฤติกรรมที่อันตราย กระทบความเสียหายใหญ่

(Death instincts) ขึ้นมาคู่กัน ในเรื่องนี้ فروยด์ อธิบายถึง มาโซซิสซึม (Masochism) และซาดีซิสซึม (Sadism) ว่า มาโซซิสซึม เป็นแนวโน้มที่จะเพิ่มความทุกข์จากการทำลายตนเอง ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการทำลายหรือการราวตตนเอง فروยด์เห็นว่าคนที่มีลักษณะนี้มีความรู้สึกผิด (Guilt) ที่อยู่ในจิตไร้สำนึก (Unconscious) เช่น ตอนเด็กได้รับการลงโทษจากพ่อแม่ผู้มีอำนาจเหนือตน แม้ว่าต้องการลงโทษ และทำร้ายพ่อแม่เป็นการตอบแทนบ้างแต่แสดงออกไม่ได้ จึงต้องหันมาทำร้ายตัวเอง ส่วน ซาดีซิสซึม เป็นแนวโน้มของพวกที่มีสัญชาตญาณในการทำลาย หรือการราวที่ชอบแสดงออกก่อกวนคนอื่น

2. ทฤษฎีความก้าวร้าวที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

นักจิตวิทยาที่เชื่อในทฤษฎีนี้มีความเห็นว่า สภาพสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดความคับข้องใจ ซึ่งจะก่อให้เกิดความก้าวร้าวได้ ความเชื่อตามทฤษฎีนี้แบ่งออกเป็น 2 แนวคิด

2.1 สมมติฐานความก้าวร้าวที่มาจากความคับข้องใจ (Frustration Aggression Hypothesis) มิลเลอร์ และคอลลาร์ด (Miller and Dollard อ้างอิงมาจาก Berkowitz. 1964 : 304 - 308) เชื่อว่า มนุษย์จะมีความก้าวร้าวได้ก็เพราะเขามีความคับข้องใจ คือ ความรู้สึกผิดหวัง อึดอัดใจ ไม่พอใจ หรือโกรธ อันเกิดจากมีอุปสรรคขวางกั้นไปไม่ได้กระทำในสิ่งที่กำลังกระทำ หรือต้องการจะกระทำ ความคับข้องใจนี้ถ้าถูกสะสมไว้ในที่สุดจะเกิดเป็นความก้าวร้าว ผู้ที่ถูกก้าวร้าวก็คือผู้ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจนั่นเอง

2.2 ทฤษฎีสัญญาณความก้าวร้าว (Aggression cues Theory) เบอร์กowitz (Berkowitz. 1964 : 306 - 309) อธิบายว่า รากฐานของคนที่ถูกก้าวร้าว นั้นเกิดจากความคับข้องใจ แต่จะแสดงความก้าวร้าวออกมามากหรือน้อย หรือไม่แสดงออกมาเลยนั้นขึ้นอยู่กับสถานการณ์กระตุ้นที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมก้าวร้าว กล่าวคือ ลักษณะภายในของบุคคลกับสถานการณ์กระตุ้นจะต้องสัมพันธ์กัน ถ้าเกิดความคับข้องใจน้อย

แต่มีสถานการณ์กระตุ้นมากก็เกิดความก้าวร้าวได้ หรือถ้าเกิดความคับข้องใจมาก แม้มีสถานการณ์กระตุ้นน้อยก็ไม่เกิดความก้าวร้าว เบอร์โควิทซ์ ได้ทดลองว่า เมื่อมีสถานการณ์กระตุ้นแล้วทำให้คนก้าวร้าวมากขึ้น โดยใช้ของที่มีลักษณะสัญลักษณ์ของความก้าวร้าว เช่น ปืน วางไว้ให้เห็นเป็นสัญญาณ (Cues) ผลพบว่า คนที่เห็นปืนก้าวร้าวมากกว่าคนที่เห็นของอื่น ๆ

3. ทฤษฎีความก้าวร้าวเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เน้นความสำคัญของการเรียนรู้โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นว่า ความก้าวร้าวเป็นสิ่งที่บุคคลเรียนรู้ได้ ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นเอง

แบนดูรา และวอลเตอร์ (Bandura and Walter อ้างอิงมาจาก Berkowitz. 1964 : 302 - 309) กล่าวว่า เมื่อบุคคลเห็นตัวอย่างความก้าวร้าว และได้ทำพฤติกรรมนั้นบ้าง ปรากฏว่าได้รับรางวัลหรือสิ่งตอบแทนด้านต่าง ๆ คนเราก็มองพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ทฤษฎีนี้เน้นแรงเสริม (Reinforcement) กล่าวคือ ถ้าได้แรงเสริมทางบวก บุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมนั้นต่อไป แต่ถ้าได้แรงเสริมทางลบ ก็จะเลิกแสดงพฤติกรรมนั้น จากทฤษฎีนี้ ฮาร์ท และคนอื่น ๆ (Hart and others. 1968 : 73 - 76) ศึกษาวิธีการปรับพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กในโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่ง โดยใช้การเสริมแรงทางสังคม ผู้รับการทดลองเป็นเด็กหญิงอายุ 5 ปี แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวด้วยการใช้คำพูดสบประมาทผู้อื่น ผู้วิจัยต้องการแก้ไขให้เขามีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง และมีพฤติกรรมการเล่นกับเพื่อนเพิ่มขึ้น โดยการให้ความสนใจอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งให้ของเล่นที่ต้องการเพื่อเขาเล่นร่วมกับเพื่อน ในขณะที่เด็กคนอื่นไม่ให้ความสนใจเมื่อเขาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ผลปรากฏว่า เด็กมีการเล่นร่วมกับเด็กอื่นเพิ่มขึ้น และพฤติกรรมก้าวร้าวลดลง

จากแนวคิดเชิงทฤษฎี เกี่ยวกับความก้าวร้าว ที่กล่าวมานี้พอสรุปได้ว่า นักจิตวิทยาแต่ละท่านมีแนวคิดเกี่ยวกับความก้าวร้าวแตกต่างกันไป กล่าวคือ พรอยค์เชื่อว่า มนุษย์มีความก้าวร้าวอยู่ 2 อย่าง คือ การก้าวร้าวต่อตนเอง และ

การก้าวร้าวต่อผู้อื่น การก้าวร้าวต่อตนเองเป็นผลมาจากการมีความรู้สึกผิด ติดอยู่ในจิตไร้สำนึก ส่วนการก้าวร้าวต่อผู้อื่นเป็นผลมาจากการต้องการครอบครองของชีวิต มิลเลอร์ และคอลลาร์ค เชื่อว่า ความก้าวร้าวของมนุษย์เกิดจากความคับข้องใจ เบอร์โควิทซ์ เชื่อว่าสถานการณ์ที่มากระตุ้นก่อให้เกิดความก้าวร้าวได้ คือถ้าเกิดความคับข้องใจมากแต่มีสถานการณ์กระตุ้นน้อย ก็ไม่เกิดความก้าวร้าว แต่ถ้าเกิดความคับข้องใจน้อย และมีสถานการณ์กระตุ้นมากก็เกิดความก้าวร้าวได้ แบนดูรา และวอลเตอร์ เชื่อว่า ความก้าวร้าวของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเน้นที่การเสริมแรง กล่าวคือ ถ้ามนุษย์แสดงพฤติกรรมก้าวร้าวแล้วได้รับแรงเสริมทางบวก มนุษย์ก็จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวขึ้นอีก

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่ใช้ในทางประเทศ

Edward Personal Preference Schedule (EPPS)

EPPS เป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ สร้างขึ้นโดย เอ็ดเวิร์ด

(Allen L. Edward, 1959 : 5 - 24) ตามทฤษฎีของ H.A. Murray and others

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ

เพื่อเป็นเครื่องมือขั้นต้นสำหรับการค้นหาและแนะแนว ทำให้การวัดตัวแปรทางบุคลิกภาพมีความสะดวกและรวดเร็ว

โครงสร้างของแบบทดสอบ

EPPS ใช้วัดตัวแปรทางบุคลิกภาพ 15 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ความล้มเหลว (Achievement : Ach)

- ตัวอย่าง 1. ฉันอยากมีอำนาจเป็นที่รู้จักในงานหรือวิชาชีพ หรือมีความชำนาญพิเศษในขอบข่ายบางอย่าง
2. ฉันชอบหาสิ่งต่าง ๆ ใหม่ๆ ที่ท้าทาย

2. การยกย่อง (Deference : Def)

- ตัวอย่าง 1. ฉันชอบประสบการณ์แปลกใหม่ และเปลี่ยนแปลงงานประจำ
2. ฉันชอบอ่านชีวประวัติของบุคคลสำคัญ

3. การเป็นระเบียบ (Order : Ord)

- ตัวอย่าง 1. งานเขียนใด ๆ ที่ฉันทำ ฉันชอบให้มีความพิถีพิถัน ประณีต และรวบรวมเป็นอย่างดี
2. ฉันชอบเก็บของบนโต๊ะ หรือที่ทำงานให้เป็นระเบียบ และสวยงาม

4. การแสดงออก (Exhibition : Exh)

- ตัวอย่าง 1. ฉันชอบเป็นศูนย์กลางความสนใจในกลุ่ม
2. ฉันชอบถามปัญหาที่ฉันรู้ว่าไม่มีใครตอบได้

5. ความเป็นอิสระ (Autonomy : Aut)

- ตัวอย่าง 1. ฉันชอบทำในสิ่งที่ผู้อื่นเห็นว่าไปตรงกับประเพณีนิยม
2. ฉันชอบเป็นอิสระจากผู้อื่นในการตัดสินใจหาสิ่งที่ต้องการ

6. ไม่ตรีสัมพันธ์ (Affiliation : Aff)

- ตัวอย่าง 1. ฉันชอบทำสิ่งต่าง ๆ ให้เพื่อน ๆ
2. ฉันชอบสร้างมิตรภาพใหม่

7. ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น (Interception : Int)

- ตัวอย่าง 1. ฉันชอบวิเคราะห์ความรู้สึก และอารมณ์ของผู้อื่น
2. ฉันชอบศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมของคนอื่น

ชาย 760 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาทั้งภาคกลางวัน และภาคค่ำ คณะศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่ทั่วไป เป็นชายหญิงทั่วประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มผู้บริโภคที่ได้จากการสำรวจตลาดครอบคลุมในเมือง และพื้นที่ชนบทของ 1181 จังหวัด ใน 48 รัฐ ประกอบด้วย 5105 ครอบครัว ซึ่ง 88.5% มีหัวหน้าครอบครัวชายด้วย ทั้งหมดมีหัวหน้าครอบครัวหญิง จำนวนผู้ทำ EPPS เป็นชาย 4031 คน และหญิง 4932 คน

ความเชื่อมั่น

ได้หาความเชื่อมั่นของตัวแปร 15 ตัว โดยวิธีวัดประสิทธิภาพของความคงที่ภายใน หรือ สหสัมพันธ์แบบแบ่งครึ่ง (split half) ได้จากการสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแถวและหลัก สำหรับแต่ละตัวแปรของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 1509 คน ในกลุ่มนักเรียนระดับวิทยาลัย สัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน corrected โดยสูตร Spearman - Brown มีค่าอยู่ระหว่าง .60 ถึง .87

หาสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายนอก (Stability Coefficient) แบบสอบซ้ำ โดยใช้ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน 9 คน ทำแบบทดสอบฉบับเดียวกันนี้ในเวลาห่างกัน 1 สัปดาห์ ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .74 ถึง .88

สหสัมพันธ์ภายในของตัวแปรต่าง ๆ

ค่าสหสัมพันธ์ภายในมีค่าต่ำที่สุดเป็น .46 เป็นค่าระหว่างค่านับตรีสัมพันธ์ และการช่วยเหลือผู้อื่น ส่วนค่านับความเป็นอิสระ และช่วยเหลือผู้อื่นมีค่ามากที่สุด คือ -.36 ซึ่งให้เห็นว่าตัวแปรที่ถูกวัดโดย EPPS มีความสัมพันธ์เชิงลบ

ความเที่ยงตรง

โดยวิธี rating กลุ่มตัวอย่างถูกขอให้จัดอันดับบุคลิกภาพของตนเองจากตัวแปรทั้ง 15 ปรากฏว่า บางคน rate ตรงกับที่ทำได้จาก EPPS บางคนของกลุ่มพ้องกันเล็กน้อย กลุ่มตัวอย่างโดยทั่วไปบอกว่า การ rate ตนเองทำได้ยาก อีกกรณีหนึ่งได้

พิมพ์ข้อความ EPPS ลงบนแต่ละบัตร กลุ่มตัวอย่าง ถูกขอให้ทำ Q - sorts โดยใช้
เครื่องมือของ สเต็ปเพนสัน (Stephenson) นำผลมาหาสหสัมพันธ์กับคะแนน EPPS
ผลที่ได้สามารถเปรียบกับแบบจัดอันดับได้ กลุ่มตัวอย่างบางส่วนเห็นด้วยในระดับสูง ส่วน
อื่นเห็นด้วยน้อย หรือไม่เห็นด้วยเลย ระหว่างการรายงานงานตัวเองกับคะแนน ได้สหสัมพันธ์
ระหว่างการ rate ตัวเองกับคะแนน EPPS ค่าที่เดียว ซึ่งความปรารถนาทางสังคม
เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อ Q - sorts

9 Omnibus Personality Inventory (OPI)

จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ เพื่อใช้ในการประเมินทัศนคติ ค่านิยม และความ
สนใจต่าง ๆ

โครงสร้างของแบบทดสอบ

OPI ฉบับนี้มี 14 สเกล จำนวน 385 ข้อ เป็นฉบับล่าสุด คือ OPI FORM F
ซึ่งมีสเกลต่าง ๆ เรียงลำดับดังต่อไปนี้ (บึงอร ภาภิรมย์ขวัญ 2526 : 168 - 193)

1. ความคิดอย่างเกรงขาม สุขุม (Thinking Introversion - TI)
2. การวิเคราะห์แนวคิดเชิงทฤษฎีต่าง ๆ (Theoretical Orientation - TO)
3. ความมีสุนทรียภาพ (Estheticism - Es)
4. ความสามารถในการคิดอย่างสลับซับซ้อน (Complexity - CO)
5. ความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy - Au)
6. การหันเหไปจากศาสนา (Religious Orientation - RO)
7. การแสดงตนทางสังคม (Social Extroversion - SE)
8. แรงกระตุ้นในการแสดงออก (Impulse Expression - SE)
9. บุรณภาพแห่งบุคคล (Personal Integration - PI)
10. ระดับความวิตกกังวล (Anxiety Level - AL)
11. การเห็นแก่ประโยชน์ผู้อื่นเป็นที่ตั้ง (Altruism - AL) ✓

12. ลักษณะทางพฤติกรรม (Practical Outlook - PO)
13. ความเป็นชาย ความเป็นหญิง (Masculinity - Femininity - MF)
14. ความลำเอียงในการตอบ (Response Bias - RB)

เวลาที่ใช้ในการตอบแบบทดสอบ

โดยประมาณกรใช้เวลาอยู่ในช่วง 45 - 60 นาที

การแสดงผลการสอบ

มีการแสดงคะแนนเกณฑ์ปกติ ระหว่างคะแนนดิบกับคะแนนมาตรฐาน และการ
ผลตรวจกราฟรูปลักษณ์ (Profile) ของบุคคลนั้น ๆ

ความเที่ยงตรง

ข้อมูลที่ได้จากการตอบข้อคำถาม OPI FORM F นำไปหาความเที่ยงตรงเชิง
โครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)
แบบ Unrotated and quartimax rotation ได้องค์ประกอบต่าง ๆ 9 องค์ประกอบ

และนำการบาแบบทดสอบ OPI FORM F ไปหาสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบชนิดอื่น ๆ

เช่น สหสัมพันธ์ระหว่าง OPI กับ MMPI ได้ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.47 ถึง .48

สหสัมพันธ์ระหว่าง OPT กับ CEEB ได้ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.53 ถึง .54

สหสัมพันธ์ระหว่าง OPI กับ CPI ได้ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.61 ถึง .59

ความเชื่อมั่น

ค่าความเชื่อมั่นของ OPI ใช้ Kuder Richardson Formula 21

และวัดความคงที่ภายในของ OPI หรือ Internal Consistency ด้วยวิธีการแบ่งครึ่ง
ข้อสอบ (Split - Half Method) และยังใช้วิธีการสอบ - สอบซ้ำ (Test - retest)
เพื่อตรวจสอบว่าบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะตอบในลักษณะเช่นเดิมมากน้อย
เพียงใดในการสอบครั้งที่สอง จากสูตร KR. 21 กำนวณข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างมาตรฐาน
ทั้งหมด (Total Standardization Sample) ได้ค่าระหว่าง .67 ถึง .89

แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพที่ใช้ในต่างประเทศ ทั้ง EPPS และ OPI FORM F สร้างขึ้นโดยวัดองค์ประกอบทางบุคลิกภาพ หลาย ๆ องค์ประกอบ มีการหาคุณภาพของแบบทดสอบด้วยเทคนิควิธีต่างกัน กล่าวคือ EPPS ใช้วัดองค์ประกอบทางบุคลิกภาพ 15 ด้าน หากความหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ 2 วิธี คือ หาสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน หรือ สัมประสิทธิ์แบบแบ่งครึ่ง (Split-half) ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .60 ถึง .87 และ สัมประสิทธิ์ความคงที่ภายนอก แบบสอบซ้ำ (Test-retest) ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .74 ถึง .88 ค่าสหสัมพันธ์ภายในขององค์ประกอบทั้ง 15 องค์ประกอบมีค่าอยู่ระหว่าง -.36 ถึง .46 ส่วน OPI FORM F เป็นแบบทดสอบวัดองค์ประกอบบุคลิกภาพ 14 องค์ประกอบ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีแบ่งครึ่งข้อสอบ และวิธีสอบซ้ำ (Test - retest) ค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง .67 ถึง .89 ความเที่ยงตรงของ OPI FORM F หาด้วยวิธีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้องค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ และหาสหสัมพันธ์ระหว่าง OPI FORM F กับแบบทดสอบ IEPI , CCEP และ CPI ได้ค่าสหสัมพันธ์อยู่ในช่วง -.47 ถึง .48, -.53 ถึง .54 และ .61 - .59 ตามลำดับ

การพัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ

แอน onas ทาซี ได้กล่าวถึงการพัฒนาแบบสำรวจบุคลิกภาพ โดยแบ่งวิธีการพัฒนาที่สำคัญ ๆ เป็นสี่วิธี ดังนี้ (ประชุมสุข อาชาอรุณ และคนอื่น ๆ 2519 438-452)

1. วิธีที่ได้จากการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
2. วิธีที่ได้จากการใช้ค่าใช่จากเกณฑ์ที่ประจักษ์ (Empirical Criterion Keying)
3. วิธีที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis in Test Development)
4. วิธีที่ได้จากทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality Theory in Test Development)

แบบสำรวจบุคลิกภาพที่พัฒนาโดยวิธีการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ได้แก่

วูดเวิร์ธ เพอเซลดอล เดตา ชีท (Woodworth Personal Data Sheet) เป็นต้นแบบของรายการสำรวจบุคลิกภาพที่คงทนด้วยตนเองชนิดดั้งเดิม ซึ่งพัฒนาขึ้นใช้ ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 1 รายการสำรวจนี้มุ่งที่จะปรับการสัมภาษณ์ทางจิตเวชให้เป็นมาตรฐาน และคัดแปลงวิธีการเพื่อทำการทดสอบคนเป็นหมู่ วูดเวิร์ธ จึงได้รวบรวม ข้อความเกี่ยวกับอาการโรคประสาท และอาการแรกเริ่มของโรคประสาทจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ทางจิตเวช และจากการประชุมกับพวกจิตแพทย์ คำถามในรายการสำรวจ เริ่มมาจากอาการโรคประสาทเหล่านี้ โดยถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แปลกจากธรรมดาในการเลือกข้อกระทงชั้นสุดท้าย วูดเวิร์ธ ได้ใช้การตรวจสอบทางสถิติเชิงประจักษ์บางประการ สิ่งที่น่าสนใจขึ้นต้นในการสร้างและใช้รายการสำรวจนี้อยู่ที่ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ดังที่เห็นได้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมาเขียนข้อกระทงและการตระหนักถึงพฤติกรรมบางชนิดว่า มีการปรับตัวหรือไม่

มูนี พรอบเลม เช็คลิสต์ (Mooney Problem Checklist) แบบตรวจสอบปัญหานี้ได้ มีการออกแบบขึ้นเพื่อชี้บ่งถึงปัญหาสำหรับการอภิปรายกลุ่ม หรือ เพื่อใช้คาปรึกษาแนะแนว เป็นรายบุคคล ข้อกระทงในแบบตรวจสอบปัญหานี้ได้จากปัญหาที่นักเรียนมัธยมปลายจำนวน 4,000 คน เขียนขึ้นจากบันทึกเฉพาะราย จากการสัมภาษณ์เวลาให้คาปรึกษาแนะแนว และแหล่งที่คล้ายกัน แบบตรวจสอบปัญหานี้มีห้าตั้งฟอร์มในระดับมัธยมต้น มัธยมปลาย มหาวิทยาลัย และผู้ใหญ่ ปัญหาที่ครอบคลุมนั้นแตกต่างกันไปตามระดับต่าง ๆ เฟอร์มที่ใช้ในระดับมัธยมปลาย และมหาวิทยาลัยนั้นรวมถึงปัญหาสุขภาพ และพัฒนาการทางด้านร่างกาย การเงิน สภาพความเป็นอยู่ และการงานที่ทำ กิจกรรมด้านสังคม และสันทนาการ ความสัมพันธ์ทางสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเลือกคู่เพศ และการแต่งงาน บ้านและครอบครัว ศีลธรรมและศาสนา การปรับตัวทางด้านการศึกษา อนาคต วิชาชีพ และการศึกษา รวมทั้งหลักสูตรและวิธีการสอน

แบบสำรวจบุคลิกภาพที่สร้างจากการใช้คาไซตามเกณฑ์ที่ประจักษ์ ได้แก่

แบบทดสอบบุคลิกภาพ MMPI (The Minnesota Multiphasic Personality Inventory MMPI) แบบทดสอบ Hathaway และ McKinley สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการตรวจค่าเงื่อนไขแห่งพฤติกรรมแปรปรวนว่ามีอยู่ในตัวบุคคลบ้างหรือไม่เพียงใดในระยะเริ่มแรกของการสร้างแบบสำรวจนี้ประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 550 ข้อ ซึ่งข้อความทั้งหมดเป็นเนื้อหา เป็นตัวแทนของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความแปรปรวนของบุคคลใน 10 ลักษณะ คือ

1. การครุ่นคิดอยู่แต่ว่าตัวเองเจ็บป่วย Hypochondriasis (Hs)
2. มีความรู้สึกเศร้าโศกลึ้นหวัง Depression (D)
3. การแสดงออกทางร่างกายมีสาเหตุมาจากจิตใจ Hysteria (Hy)
4. ไม่รู้สำนึก ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี Psychopathic deviate (Pd)
5. มีความหวาดระแวง คิดว่ามีคนปองร้าย Paranoid (Pa)
6. ความกลัวอย่างแรง วิทกกังวล Psychasthenia (Pt)
7. จิตเภท ความคิด และการกระทำแปลกประหลาด Schizophrenia (Se)
8. มีความหลงพล่านรวมจุดสนใจของตนไม่ได้ Hypomania (Ma)
9. ความสนใจที่สอด ล้องกัมเพศ Masculinity - Femenity (Mf)
10. การเก็บตัวหนีจากสังคม Social introversion (Si)

แบบมาตราแปลในสิบมาตรานี้ ประกอบด้วยข้อกระทง ซึ่งแยกกลุ่มคนไข้ และกลุ่มคนปกติ ซึ่งมีประมาณ 700 คน ออกจากกัน แบบมาตราเหล่านี้พัฒนาขึ้นโดยคำไขของข้อกระทงจากเกณฑ์ที่ประจักษ์แล้ว และเกณฑ์ที่ใช้คือ การวินิจฉัยโรคจิตที่สืบเนื่องกันมา

ความเชื่อมั่นชนิดสอบซ้ำ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่ที่ปกติ และนิกรปกติมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไปจนถึง .90 กว่า ๆ ส่วนช่วงเวลาสอบซ้ำมีตั้งแต่สองสามวันจนถึงหนึ่งปีกว่า ถ้าสัมประสิทธิ์หาค่า จากเก้านั้น ปีค่าต่ำกว่า .70 และ สองค่าต่ำกว่า .40 -

ความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง มีค่า $-.05$ สำหรับมาตรา 6 (Pa) ถึง $.81$ สำหรับมาตรา 7 (Pt) ค่านี้คำนวณได้จากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเดียวกัน ส่วนที่คำนวณจากกลุ่มคนใช้โรจจิตก็ในช่วงค่าความเชื่อมั่นพอ ๆ กัน

California Psychological Inventory (CPI) สร้างโดย แฮริสัน จี กูช (Harrison G. Gough) เป็นรายการสำรวจบุคลิกภาพที่ดีที่สุดฉบับหนึ่งที่มีใช้อยู่ในปัจจุบัน การพัฒนาแบบสำรวจ ซี พี ไอ นั้นอยู่ในขั้นสูง และมีการวิจัยเกี่ยวกับรายการสำรวจนี้มากมายนับได้ที่มีการปรับปรุงแบบสำรวจนี้อยู่เสมอ แบบสำรวจบุคลิกภาพ ซี พี ไอ นี้พัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้กับประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไป มีข้อกระทง 480 ข้อ ที่จะต้องตอบว่า "จริง" หรือ "ไม่จริง" เป็นการให้คะแนน 18 มาตรา ตามลักษณะดังนี้

1. การมีอำนาจเหนือผู้อื่น (Dominance)
2. ความสามารถที่จะบรรลุถึงสถานภาพ (Capacity for Status)
3. การเข้าสังคม (Sociability) ✓
4. การวางตนในสังคม (Social Presence)
5. การยอมรับตนเอง (Self acceptance)
6. ความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอยู่ดี (Sense of well - being)
7. ความรับผิดชอบ (Responsibility)
8. ความเจริญวัยทางสังคม (Socialization)
9. การควบคุมตนเอง (Self - Control) ✓
10. ความอดทน (Tolerance)
11. การสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น (Good impression)
12. การวางตนตามเกณฑ์ทางสังคม (Communality) ✓
13. สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องทำตามผู้อื่น (Achievement via conformance)
14. สัมฤทธิ์ผลในสถานการณ์ที่ต้องพึ่งตนเอง (Achievement via independence)
15. ประสิทธิภาพทางปัญญา (Intellectual efficiency)
16. การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น (Psychological mindedness)

17. ความยืดหยุ่นได้ (Flexibility)

18. ความป็นลักษณะของหญิง (Femininity)

ความเชื่อมั่นของแบบสำรวจ หาได้โดยวิธีสอบซ้ำ (Test-retest) กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 226 คน เป็นชาย 101 คน และหญิง 125 คน และกลุ่มนักโทษ จำนวน 200 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น ตั้งแต่ 0.38 - 0.87

แบบสำรวจบุคลิกภาพที่พัฒนาโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบ ได้แก่

กิลฟอร์ด - ซิมเมอร์แมน เทมเพอราเมนต์ เซอร์เวย์ (Guilford-Zimmerman Temperament Survey) กิลฟอร์ด และคนอื่น ๆ ได้ใช้การวิเคราะห์ตัวประกอบในการจำแนกประเภทของลักษณะบุคลิกภาพต่าง ๆ และได้สร้างรายการสำรวจบุคลิกภาพไว้ 10 ลักษณะ แต่ละลักษณะประกอบด้วยข้อกระทบ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งลักษณะต่าง ๆ นั้น ได้แก่

จี กิจกรรมทั่วไป (G. General Activity) ความฉับไว การชอบความรวดเร็ว ความร่าเริง ความขี้เซา ความกระปรี้กระเปร่า การผลิต ประสิทธิภาพ ตรงข้ามกับการไม่รีบร้อน และไตร่ตรอง เหนื่อยง่าย ไม่มีประสิทธิภาพ

อาร์ การควบคุมตน (R. Restraint) เอาจริงเอาจัง สุขุมรอบคอบ มุ่งมั่น ตรงข้ามกับปราศจากความกังวล วู่วาม ชอบความตื่นเต้น

เอ การมีอำนาจเหนือผู้อื่น (A. Ascendancy) การป้องกันตน การเป็นผู้นำ การพูดในที่สาธารณะ การพูด ตรงข้ามกับการยอมจำนน การลงใจ หลีกเลียง การทำตนเป็นเป้าสายตา

เอส การเข้าสังคม (S. Sociability) การมีเพื่อนมาก การชอบสังสรรค์ และชอบเล่น ตรงข้ามกับการมีเพื่อนน้อย และขี้อาย

อี ความมั่นคงทางอารมณ์ (E. Emotional Stability) ความสม่ำเสมอทางอารมณ์ มองโลกในแง่ดี มีอารมณ์เย็น ตรงข้ามกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์

การมองโลกในแง่ร้าย การสร้างวิมานในอากาศ ตื่นเต้นง่าย ความรู้สึกผิด กังวล
ความว้าเหว และสุขภาพไม่ดี

โอ ความเป็นปรณัย (O. Objectivity) การไม่หวั่นไหวง่าย ตรงข้ามกับการ
ไวต่อความรู้สึก คิดแต่เรื่องของตนเอง ช่างสงสัย มีความกด การประสมความยุ่งยาก

เอฟ การปีไม่ตรี (F. Friendliness) ความอดทนต่อปฏิกริยาที่เป็นปรักษ์
การยอมรับยอมรับชมชู้ ความนับถือผู้อื่น ตรงข้ามกับการทะเลาะวิวาท การมุงร้าย ความ
ซุนเคื่อง ความทองการชมชู้ และการดูถูกผู้อื่น

ที การปีความคิด (T. Thoughtfulness) การใช้ความคิดไตร่ตรอง รู้จัก
สังเกตตนเองและผู้อื่น รู้จักใช้สติปัญญาตรงข้ามกับความสนใจในกิจกรรมภายนอก และ
การมีความกิดยุงเหยิงไม่ประคิประคอง

พี ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (P. Personal Relations) ความอดทนกับผู้อื่น
ความศรัทธาในสถาบันสังคม ตรงข้ามกับการวิบัติ วิพากษ์วิจารณ์สถาบัน ช่างสงสัย
และการส่งสารตัวเอง

เอ็ม ความเป็นผู้ชาย (M. Masculinity) ความสนใจในกิจกรรมของผู้ชาย
ไม่รู้สึกเปื่อง่าย ไม่โกรธง่าย รู้จักยับยั้งการแสดงออกทางอารมณ์ สนใจเพียงเล็กน้อย
เกี่ยวกับเรื่องเสื้อผ้า และแฟชั่น ตรงข้ามกับความสนใจในกิจกรรม และอาชีพของผู้หญิง
เปื่อง่ายง่าย ขลาดกลัว ชอบเก็บกิมณีน และชอบแสดงออกทางค่านอารมณ์

ข้อกระทงในกิลเลอร์ต ซิบมเมอร์แมน เทมเพอราเมนต์ เซอร์เวย์ เป็น
ประโยชน์บอกเล่า ข้อความทั้งหมดเกี่ยวข้องกับวิธีการทดลองโดยตรง

การตีความหมายไปเพียงแต่ตีความหมายของลักษณะเดียว แต่ให้ตีความหมายของ
ทั้งหมดด้วย ค่าความเชื่อมั่นแบบแมงกริ่งของคะแนนแต่ละตัวประกอบมีค่าตั้งแต่ .75 - .85

แบบสำรวจบุคลิกภาพที่สร้างตามแนวทฤษฎีบุคลิกภาพ โค้ด

Edward Personal Preference Schedule (EPRS) แบบสำรวจชุดนี้มี
ลักษณะเป็นแบบบังคับให้เลือก (Forced-choice) ซึ่ง Allen L. Edwards เป็นผู้

สร้างขึ้น แบบสำรวจนี้เอ็ดเวิร์ด มุงใช้สำหรับการสำรวจความต้องการที่จำเป็น (need) ของบุคคล ซึ่งประกอบด้วยข้อความทั้งหมด 450 ข้อ ที่แสดงความต้องการของบุคคล 15 ด้าน คือ

1. ความล้มเหลว (achievement)
2. ความเคารพนบ (deference)
3. ตำแหน่งหน้าที่ (order)
4. เป็นจุดรวมความเอาใจใส่ (exhibition)
5. ความเป็นอิสระภาพ (autonomy)
6. การยอมรับ (affiliation)
7. เข้าใจความคิดของตนและผู้อื่น (intuception)
8. ความช่วยเหลือ (Succorance)
9. ความมีอำนาจ (dominance)
10. การขยอ (abasement)
11. ช่วยเหลือบุคคลอื่น (nurturance)
12. การเปลี่ยนแปลง (change)
13. ความอดทน (endurance)
14. สัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (hetero sexuality)
15. การรุกรานก้าวร้าว (aggression)

คะแนนความต้องการ 15 คะแนน ใน EPPS สามารถจะนำมาประเมินตามปกติวิสัย คะแนนที่ และเปอร์เซ็นต์ไทล์ สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งชายและหญิง ปกติวิสัยเหล่านี้ได้จากชาย 749 คน และหญิง 760 คน ซึ่งทดสอบในมหาวิทยาลัย 29 แห่ง ที่กระจายทั่วประเทศ มีปกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ไทล์อีกชุดหนึ่งให้ซึ่งได้จากกลุ่มตัวอย่างผู้ใหญ่ทั่ว ๆ ไป ซึ่งมีชาย 4,031 คน และหญิง 4,932 คน กลุ่มตัวอย่างนี้ได้จากคนในเมืองและชนบท ใน 48 รัฐ

ความเชื่อมั่นในการสอบซ้ำของแบบมาตรา 15 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ .74 - .88
ค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่ง มีค่าตั้งแต่ .60 - .87 (Edward. 1959 1)

จะเห็นว่าการพัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ มีหลายวิธีด้วยกัน เช่น การพัฒนาแบบทดสอบโดยการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ซึ่งแบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยการพัฒนาด้วยวิธีนี้ได้แก่ Woodworth Personal Data Sheet และ Mooney Problem Checklist การพัฒนาแบบทดสอบโดยใช้ค่าใช่ตามเกณฑ์ที่ประจักษ์ แบบทดสอบที่พัฒนาโดยวิธีนี้ได้แก่ The Minnesota McKinley ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบซ้ำมีค่าตั้งแต่ .50 - .90 ค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่งมีค่า .50 - .81 และ California Psychological Inventory ค่าความเชื่อมั่นมีค่าระหว่าง .38 - .87 การพัฒนาแบบทดสอบโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ แบบทดสอบที่พัฒนาด้วยวิธีนี้ได้แก่ Guilford - Zimmerman Temperament Survey ค่าความเชื่อมั่นแบบแบ่งครึ่งของแต่ละองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ .75 ถึง .85 การพัฒนาแบบทดสอบโดยวิธีการสร้างตามแนวทฤษฎีบุคลิกภาพ แบบทดสอบที่พัฒนาโดยวิธีการนี้ได้แก่ Edward Personal Preference Schedule (EPPS) ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ .60 ถึง .87

งานวิจัยเกี่ยวกับความก้าวร้าว

งานวิจัยในต่างประเทศ

๑) สกอต และคนอื่น ๆ (Scott and others. 1967 : 53 - 63) ศึกษาถึงการให้แรงเสริมทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กชายอายุ 4 ปี ของโรงเรียนอนุบาลแห่งหนึ่ง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีปรับพฤติกรรม เพื่อให้เขามีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น โดยมีวิธีการดังนี้ในระยะแรกครูเพียงแต่สังเกต และบันทึกความถี่ของพฤติกรรมก้าวร้าวในระยะที่สองครูได้รับคำแนะนำให้ให้การเสริมแรงทางสังคม หรือให้คำชมเชย และให้ความสนใจเมื่อเขาแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น ช่วยเหลือผู้อื่น แสดงความสนใจผู้อื่น

พูดคุยกับผู้อื่น อย่างเป็นมิตร มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ในขณะที่เดียวกันครูไม่ให้การเสริมแรง เมื่อเขาแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว เช่น ทารายร่างกาย ขมขู่ และเรียกร้อง ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กลดลง และเด็กมีความสัมพันธ์กับเพื่อนมากขึ้น

(๔) บลูล็อก และบราวน์ (เบญจกุล กีนาศัน 2517 : 8 อ้างอิงมาจาก Bluelock and Brown) ได้ทำการวิจัยเพื่อสำรวจความเห็นของครูที่มีต่อพฤติกรรมที่เป็นปัญหาประเภทต่าง ๆ โดยใช้ครู 112 คน ซึ่งสอนเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ โดยใช้แบบประเมินมิติพฤติกรรม (Behavioral Dimension Rating Scale) ซึ่งแบบประเมินนี้ได้แบ่งประเภทของเด็กตามลักษณะพฤติกรรม ซึ่งสามารถสังเกตได้เป็น 4 ประเภท ประเภทแรก คือ พวกที่ชอบแสดงออก ก้าวร้าว และ ชนเกรงอยู่ไม่เป็นสุข ประเภทที่ 2 ได้แก่ พวกที่ชอบเก็บตัว ประเภทที่ 3 พวกที่ชอบวิตกกังวล และประเภทที่ 4 พวกที่มีช่วงความสนใจสั้น ขาดความรับผิดชอบ ผลปรากฏว่า ร้อยละ 96 ของครูทั้งหมดลงความเห็น ว่า พฤติกรรมก้าวร้าวชอบแสดงออก พฤติกรรมชนเกรงอยู่ไม่เป็นสุข เป็นปัญหาร้ายแรงอันดับแรก สำหรับประเภทชอบเก็บตัว และประเภทที่มีช่วงความสนใจสั้นขาดความรับผิดชอบ เป็นปัญหอันดับรองลงมาตามลำดับ

(๕) ซาร์เจนท์ (Sargent. 1948 : 108 - 114) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของตัวแปรทางสังคม ที่ส่งผลต่อความก้าวร้าวของกลุ่มเด็กที่เข็นวัยรุ่น พบว่า การที่เด็กวัยรุ่นที่เติบโตมาจากแหล่งเสื่อมโทรม จำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการต่อสู้กับคู่อริที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน และนอกกลุ่ม ความก้าวร้าวที่แสดงไม่ใช่ถูกกระตุ้นด้วยความโกรธ แต่เป็นการแสดงออกเพื่อไปสู่จุดหมายที่เป็นค่านิยมของกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มยอมรับเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้อิทธิพลของสังคม จึงเป็นสิ่งที่เสริมกำลังการแสดงความก้าวร้าวของแต่ละบุคคลในกลุ่มสังคมนั้น ๆ ทำให้การแสดงความก้าวร้าวของบุคคลในแต่ละสังคมแตกต่างกันออกไป เกิร์ท และมิลส์ (Gerth and Mills. 1953 : 394) มีความเห็นทำนองเดียวกันนี้ และยอมรับว่า การแสดงความก้าวร้าวของคนที่อาศัยอยู่ในเมืองและชนบทแตกต่างกัน เนื่องจากทั้งสองฝ่ายมีสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่ซับซ้อน มีการฝึกฝนเด็กใน

ค่านทาง ๆ มากกว่า และใช้เวลานานกว่า และยังมีความแตกต่างกันมากในระคับอายุ
ของเด็กที่เปลี่ยนจากช่วงหนึ่งไปสู่อช่วงหนึ่ง

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับงานวิจัยในประเทศไคมีผู้ศึกษาไว้หลายคน เช่น

เรณู ผดุงถิ่น (เรณู ผดุงถิ่น 2517 : 16 - 17) ศึกษาการให้แรงเสริม
ทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมทางสังคม โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างพฤติกรรมก้าวร้าว จำนวน
8 คน ที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนประจักษ์ วังเว็ดนครนครศรีอยุธยา
โดยคัดเลือกจากการเสนอแนะของครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 4 คน ซึ่งใช้
หลักการปรับพฤติกรรม คือ ให้ความสนใจและคาชมเชยกับพฤติกรรมที่เฉพาะสม และ
ไปให้คาบสนใจ หรือ ไม่เอาใจใส่กับพฤติกรรมก้าวร้าว ผลการวิจัยพบว่า ความ
สนใจ และคาชมเชยจากครูจะลดพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กลงได้

ประพันธ์ สุททาวาส (ประพันธ์ สุททาวาส 2519 : 4 - 56) ทาการศึกษา
เรื่องความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู โดยทาการศึกษากับนักเรียนประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2518 ของวิทยาลัยครูเชียงใหม่ จำนวน 60 คน
เป็นชาย 30 คน และหญิง 30 คน แบบทดสอบที่ใช้ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดการอบรม
เลี้ยงดู เครื่องมือวัดความก้าวร้าว พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง
มีความก้าวร้าวมากกว่านักเรียน ที่ได้รับการอบรมแบบประชาธิปไตย นักเรียนที่ได้รับ
การอบรมแบบคุมครองมากเกินไป และนักเรียนที่ได้รับการอบรมแบบทอดทิ้งมีความก้าวร้าว
ไม่แตกต่างกัน

✓ สุภา มาลากุล (สุภา มาลากุล 2520 : 11 - 29) ศึกษาพฤติกรรม
ก้าวร้าว เป็นกลุ่ม ของนักเรียนอาชีวศึกษา ชั้นปีที่ 2 และปีที่ 3 จำนวน 1,600 คน
เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยแบบสอบถาม 100 ข้อ ซึ่งวัดองค์ประกอบด้านภาพพจน์ของตนเอง
(Self image) ความคับข้องใจ (Frustration) ลักษณะก้าวร้าวและสมยอม
(Aggression and Submission) ความรู้สึกในความเป็นชาย (Sense of being
a-man)-โดยให้ผู้ตอบตัดสินใจว่าถูกหรือผิดตามความคิดของผู้ตอบ ใค้ค่าความเชื่อมั่น 0.67

(Kuder-Richardson 20) พบว่าเด็กอายุน้อยที่สุดก้าวร้าวมากที่สุด มีความคับข้องใจสูง และมีความรู้สึกในความเป็นหมู่พวกสูง เด็กที่ก้าวร้าวมากที่สุดไม่ไ้เป็นเด็กที่ป้อวธิ์พในแผนกที่ต้องใช้แรงกาย แต่กลับเป็นพวกที่ต้องไ้สมอง

✓ อาคม จันทสุนทร (อาคม จันทสุนทร 2519 : 10 - 11) -สำรวจสภาพความประพฤติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษาที่ 6 จำนวน 28 โรงเรียน เป็นนักเรียน 2,145 คน ครูจำนวน 139 คน ปรากฏว่า นักเรียนใช้คำคำกับเพื่อนด้วยความไม่พอใจ ด้วยคำหยาบ เป็นชาย 43.19% และหญิง 34.96% ทะเลาะวิวาทกับเพื่อนด้วยกำลัง มีนักเรียนชาย 40.21% นักเรียนหญิง 16.01% ไ้เถียง หรือทะเลาะกับครูด้วยความไม่พอใจ มีนักเรียนชาย 20.71% นักเรียนหญิง 22.27%

เสถียร ศรีรัตน์ (เสถียร ศรีรัตน์ 2522 : 142 - 143) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพ โดยไ้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู แบบทดสอบความก้าวร้าว และแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ พบว่า ความก้าวร้าวสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสนใจในอาชีพเกี่ยวกับงานนอกสำนักงาน งานเครื่องยนตร์กลไก ภาษาและวรรณคดี วิทยาศาสตร์ และคานวณ ($\alpha = .05$) แต่ไ้มีความสัมพันธ์กับความสนใจอาชีพเกี่ยวกับการโฆษณา ศิลปะ ดนตรี บริการสังคม และเสเมียน ส่วนความก้าวร้าวปานกลาง และต่ำ มีความสัมพันธ์กับความสนใจในอาชีพทุกประเภทน้อย

เพชรสุดา เพชรใส (เพชรสุดา เพชรใส 2525 : 23 - 126) ได้ศึกษาทดลองการให้กาปรึกษาแบบกลุ่มในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 16 คน โดยเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวสูง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค่นควาประกอบก้วยแบบสัมภาษณ์เพื่อไ้กาปรึกษา แบบสอบถามวัดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน และแบบประเมินผลการให้กาปรึกษา ผลการวิจัยพบว่า การให้กาปรึกษาแบบกลุ่ม จะลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนไ้หนอยลง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักการศึกษาแต่ละท่านก็ศึกษาถึงความก้าวร้าวในลักษณะต่าง ๆ มากมาย เช่น ศึกษาการใช้แรง เสริมทางสังคมที่มีผลต่อความก้าวร้าว ศึกษาสภาพสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อความก้าวร้าว ศึกษาพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน ก็พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นปัญหารุนแรงอันดับหนึ่ง ศึกษาเปรียบเทียบความก้าวร้าวระหว่างนักเรียนชายและหญิง ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพ และศึกษาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับความก้าวร้าวที่กล่าวมานี้เป็นการศึกษาถึงความก้าวร้าวกับตัวแปรชนิดต่าง ๆ ยังไม่มีใครสร้างเครื่องวัดความก้าวร้าวโดยเฉพาะ และเน้นหนักด้านการหาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างเครื่องมือวัดความก้าวร้าวขึ้น โดยเน้นด้านการหาคุณภาพของเครื่องมือเป็นสำคัญ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 10,870 คน จากโรงเรียน 25 โรงเรียน มีจำนวนห้องเรียนทั้งสิ้น 256 ห้องเรียน ซึ่งกระจายอยู่ในเขตต่าง ๆ 5 เขต คือ พระนคร ป้อมปราบศัตรูพ่าย สัมพันธวงศ์ ดุสิต และบางเขน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 735 คน ใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) มีวงเวียนเป็นหน่วยการสุ่ม ปีลาดับชั้นการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ด้วยความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ($\alpha = .05$) เมื่อเทียบจากขนาดตัวอย่าง ปรากฏว่า ต้องใช้ขนาดตัวอย่าง 385 คน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ 2524 : 267 อ้างอิงมาจาก Marcado, 1970 : unpagged)

ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียนในแต่ละเขตมาประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้จำนวนทั้งหมด 10 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนที่สุ่มไว้ในขั้นที่ 2 ออกมาโรงเรียนละ 2 ห้องเรียน โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย จะได้จำนวนห้องเรียนทั้งสิ้น 20 ห้องเรียน

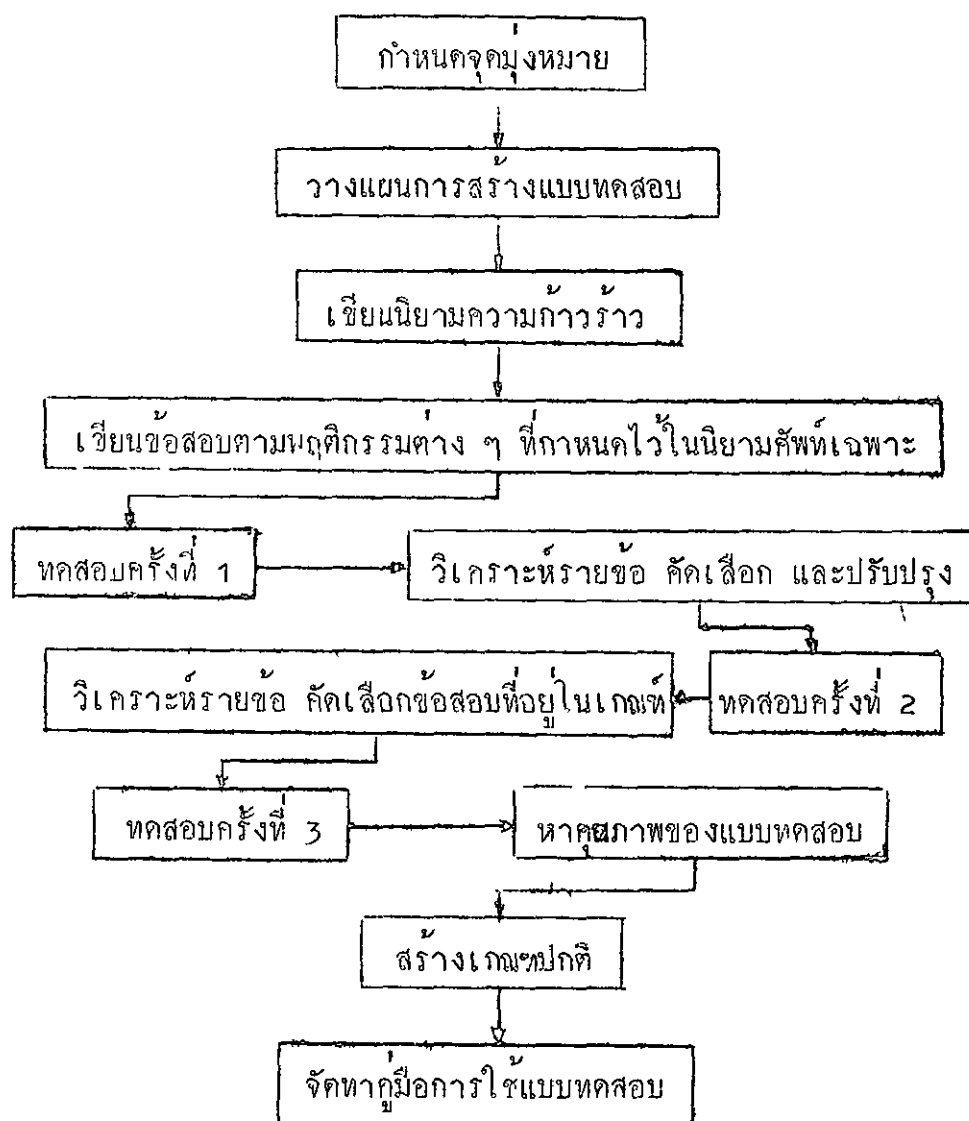
ชั้นที่ 4 สุ่มห้องเรียน 5 ห้องเรียน เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 1 จากนั้นสุ่มห้องเรียนอีก 5 ห้องเรียน เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 ที่เหลือเป็นการทดสอบครั้งที่ 3

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง และครั้งที่ใช้ในการทดลอง

ลำดับ ที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนในการสอบ		
		ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
1	เทพศิรินทร์	1(37)		1(30)
2	สตรีวิทยา			2(76)
3	สวนกุหลาบวิทยาลัย	1(33)	1(36)	
4	ไทรมิตรวิทยาย้อย		1(36)	1(30)
5	วัดเบญจมบพิตร	1(35)		1(42)
6	วัดราชสิทธาราม		2(72)	
7	วัดสระเกศ	1(33)		1(36)
8	ดอนเมือง		1(36)	1(37)
9	ทองวัง	1(32)		1(36)
10	สีกัน (วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์)			2(22)
		5(170)	5(180)	10(305)

วิธีการในการสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้น ดังแสดงในภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงลำดับขั้นการสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า

การสร้างแบบทดสอบเริ่มจากเน้นความสำคัญขึ้น (ภาพประกอบ 1) การกำหนด
จุดมุ่งหมาย การสร้างข้อสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบ
ทดสอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ

1.1 เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3

1.2 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวทางด้านความเชื่อมั่น
และความเที่ยงตรง

2. วางแผนการสร้างแบบทดสอบ

ศึกษานิยาม ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแบบทดสอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
กับความก้าวร้าว

3. เขียนนิยามความก้าวร้าว

รวบรวมความหมาย และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าว เพื่อสร้างนิยาม
ศัพท์เฉพาะความก้าวร้าว

4. เขียนข้อสอบตามพฤติกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในนิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 นำนิยามในชั้นที่ 3 มาเป็นหลักในการสร้างเครื่องมือ

4.2 ลักษณะเครื่องมือที่สร้างเป็นประเภทสร้างสถานการณ์ให้เหมือนชีวิต
ประจำวัน หรือสภาพทั่ว ๆ ไปที่บุคคลจะต้องเผชิญ แล้วผู้ตอบตัดสินใจว่าตนเองอยู่ใน
สถานการณ์นั้น จะตัดสินใจอย่างไร

4.3 ในแต่ละสถานการณ์จะมี 2 ตัวเลือก ตัวเลือกหนึ่งแสดงถึงความ
ก้าวร้าว ได้คะแนน 1 คะแนน อีกตัวเลือกหนึ่งแสดงถึงความไม่ก้าวร้าว ได้คะแนน
0 คะแนน

5. การทดสอบครั้งที่ 1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง จำนวน 170 คน

6. ผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อ

6.1 หาข้อบกพร่องของข้อสอบเกี่ยวกับการใช้ภาษากำหนดในคำชี้แจงข้อคำถามและตัวเลือก การวางรูปแบบของข้อสอบ เป็นต้น

6.2 หาเวลาจำกัด (Time Limit) ในการให้นักเรียนทำแบบทดสอบโดยใช้เวลาที่ 90 เปอร์เซ็นต์ ของนักเรียนหาเสร็จ

6.3 ค้นหาข้อบกพร่องในวิธีดำเนินการสอบ รวบรวมปัญหาไว้เพื่อการทดสอบครั้งที่สองจะแก้ไขให้ดีขึ้น

6.4 หาอำนาจการจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ (Item analysis) โดยใช้ t - test คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องของข้อสอบให้ดีขึ้น เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 ต่อไป

7. ทดสอบครั้งที่ 2 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงจากการทดสอบครั้งที่ 1 ไปทดลองสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้ t - test เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3

8. ทดสอบครั้งที่ 3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกจากการทดสอบครั้งที่ 2 ไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ หาค่าความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรง

9. สร้างเกณฑ์ปกติ

10. จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวชนิดเลือกตอบ โดยมีข้อคำถามเป็นแบบสร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ไป ที่บุคคลจะต้องเผชิญ ผู้ตอบจะต้องตัดสินใจว่าตนเองอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น ควรจะตัดสินใจทำอย่างไร แบบทดสอบฉบับนี้มี 60 ข้อ

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ เวลา 30 นาที ทำทุกข้อในกระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบแต่ละข้อจะกำหนดสถานการณ์มาให้ ขอให้นักเรียนอ่านอย่างช้า ๆ แล้วคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะตัดสินใจหาอย่างไร โดยเลือกจากคำตอบที่กำหนดให้ คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก ดังนั้นเพื่อให้ผลการตอบของนักเรียนเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียน และต่อนักเรียนเอง นักเรียนควรตอบด้วยความจริงใจมากที่สุด
3. ในแต่ละสถานการณ์จะมีคำตอบอยู่สองคำตอบ ให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว แล้วกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก หรือ ข ที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

- (๐) สันติมาเที่ยวที่บ้านของสุเทพ ขณะที่กำลังวิ่งเล่นกันภายในบ้านอย่างสนุกสนาน สันติหกล้มไปโดนแจกันที่โชว์ไว้ตกแตก ถ้าท่านเป็นสุเทพ ท่านจะใช้วิธีการใด
- ก. ตอว่าสันติทันที
 - ข. กอยให้สันติกลับบ้านก่อนกอยเล่าให้คุณแม่ฟัง
- (๐๐) ขณะที่เฉลิมพลกำลังนั่งฟังเพลงเพลิน ๆ อยู่ นั้น น้องชายก็เข้ามาเรียกเพื่อให้ไปช่วยบิดาซ่อมแซมรั้วบ้าน ถ้าท่านเป็นเฉลิมพล ท่านจะปฏิบัติเช่นไร
- ก. คุณองรายว่ายุ่งไม่เข้าเรื่อง
 - ข. รีบไปช่วยบิดาทันที
- (๐๐๐) ในการทำงานกลุ่ม ชุมพลเป็นผู้หนึ่งในสมาชิก มักจะหลีกเลี่ยงงานไม่ให้ความร่วมมือกับเพื่อน ๆ ถ้าท่านเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกับชุมพล ท่านจะทำอย่างไร
- ก. บอกครูว่าชุมพลเกียจคร้าน
 - ข. พยายามชวนชุมพลเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่ได้จากการให้ความร่วมมือ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวันและเวลาในการสอบ
2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนดำเนินการสอบ และจัดให้เป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างเข้าใจวัตถุประสงค์ และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ
4. อธิบายให้ผู้สอบทุกคนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบ และวิธีการตอบเสียก่อนที่จะให้ทุกคนเริ่ม作答
5. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้
 - 5.1 นำแบบทดสอบไปทดสอบครั้งที่ 1 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 470 คน เพื่อปรับปรุงข้อสอบ
 - 5.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 180 คน เพื่อปรับปรุงข้อสอบ
 - 5.3 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกและปรับปรุงแล้วไปทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน เพื่อหาคุณภาพ

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (อนันต์ ศรีโสภณ 2525 : 133)

$$SE_{meas} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}}$$

เมื่อ SE_{moe} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด
 S_x แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ
 r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยสัมประสิทธิ์แอลฟา
 (α - Coefficient) (งาน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 171)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อของข้อสอบ
 s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อหนึ่ง ๆ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. วิเคราะห์ข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจ
 จาแนก โดยใช้ t - test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2524 : 137 - 139)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2 + s_L^2}{n}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจาแนกของแบบทดสอบ
 $\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มไอ้คะแนนสูง
 $\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มไอ้คะแนนต่ำ
 s_H^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มไอ้คะแนนสูง

s_L^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มใดคะแนนค่า

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบในแต่ละกลุ่ม

4. หาความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) หาโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักเรียนสอบได้จากแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวกับคะแนนที่ได้จากการสังเกตของครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา และครูแนะแนว โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Correlation Coefficient (บึงอร ภาภิรมย์ขวัญ 2523 : 172 - 173)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{(N \sum X^2 - (\sum X)^2)(N \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบทดสอบ

X แทน คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบของนักเรียน

Y แทน คะแนนที่ได้จากการสังเกตของครู

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4.1 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้วิธีที่เรียกว่า Known group Technique ในการเปรียบเทียบใช้ t - test (บึงอร ภาภิรมย์ขวัญ 2523, 14)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน Distribution ของ t

s_1^2, s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

5. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ดูฟรี วงศ์วัณณะ 2525 :

230) โดยการทดสอบค่า t - test

$$t = \frac{r \sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}, \quad df = n-2$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

6. หาค่าคะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) โดยเอาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์
ไปเปิดตารางสำหรับเปลี่ยนเป็นคะแนนที่ปกติ (Garrett. 1967 : 467)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

เมื่อ n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

m แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

t แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

s แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

se_{meas} แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

r_{tt} แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ

df แทน degree of freedom

T แทน คะแนนที่ปกติ (Normalized T-score) ในเกณฑ์ปกติ (Norms)

x แทน คะแนนของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว

y แทน คะแนนความถี่เห็นของครูที่เกี่ยวข้องกับความก้าวร้าวของนักเรียน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

1.1 การวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกครั้งที่ 1

1.2 การคัดเลือกข้อสอบเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

2.1 การวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาความยากง่ายแต่ละครั้งที่ 2

2.2 การคัดเลือกข้อสอบเพื่อใช้ทดสอบครั้งที่ 3

ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3

3.1 การวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาความยากง่ายแต่ละครั้งที่ 3

3.2 รายการเลือกเบื้องต้นของแบบทดสอบทั้งฉบับ และค่าความ

เชื่อมั่นของแบบทดสอบ

3.3 การหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และการหาความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.4 การหาความเที่ยงตรงตามสภาพและการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.5 เกณฑ์เกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 1

1.1 การวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาความยากง่ายแต่ละครั้งที่ 1

ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 1 ของแบบทดสอบทั้งฉบับมาแยกคะแนนนักเรียนเป็นกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ โดยได้ 25 เปอร์เซนต์ของคะแนนทั้งหมด ของการแจกแจง ค่าความยากง่ายยาก ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าความจําแนกความถี่ของผลกลุ่มค่า โทปไจ t - test ของแบบทดสอบ
วัดความก้าวร้าวของนักเรียน เป็นรายตัว

ข้อ	ค่าความจําแนก	ข้อ	ค่าความจําแนก
1	4.00 *	21	1.16
2	5.22 *	22	1.62 *
3	2.20 *	23	5.23 *
4	2.25 *	24	4.11 *
5	5.38 *	25	4.50 *
6	1.16	26	2.43 *
7	3.20 *	27	2.50 *
8	2.20 *	28	4.38 *
9	7.00 *	29	2.70 *
10	4.00 *	30	1.60 *
11	4.50 *	31	2.10 *
12	3.10 *	32	0.64
13	7.25 *	33	4.63 *
14	3.18 *	34	0.91
15	3.33 *	35	5.22 *
16	0.21 *	36	2.73 *
17	3.50 *	37	3.67 *
18	5.00 *	38	2.55 *
19	5.00 *	39	5.22 *
20	3.38 *	40	2.50 *

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
41	3.14*	61	2.50*
42	1.50	62	2.50*
43	2.55*	63	4.61*
44	3.50*	64	3.13*
45	3.14*	65	2.65*
46	4.38*	66	3.89*
47	3.18*	67	1.88*
48	5.00*	68	2.22*
49	0.45	69	4.38*
50	4.75*	70	2.88*
51	0.77	71	2.50*
52	4.44*	72	4.00*
53	2.13*	73	2.22*
54	2.75*	74	2.13*
55	2.75*	75	3.55*
56	1.00	76	5.56*
57	3.38*	77	2.22*
58	3.33*	78	3.13*
59	2.25*	79	2.73*
60	2.25*	80	2.25*

* ข้อที่คัดเลือกไว้ทดสอบครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 2 พบว่า แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวของนักเรียน
มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.77 ถึง 7.25

1.2 การถักเลือกข้อสอบไปใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้ถักเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์ของ
เอ็ดเวิร์ด (Edward, 1957 : 153) ที่กำหนดค่าอำนาจจำแนกที่ถือว่ามีความจำเป็นตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป
สำหรับการนำไปทดสอบครั้งที่ 2 มีข้อสอบอยู่ในเกณฑ์ 7 ข้อ

ตอนที่ 2 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 2

2.1 การวิเคราะห์ผลข้อสอบวัดค่าอำนาจจำแนกครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 2 ของแบบทดสอบทั้งฉบับมาแยกคะแนนนักเรียน
เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ 25 เปอร์เซนต์ของคะแนนทั้งหมดของการแบ่งงาน
อำนาจจำแนก ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ u -test ของแบบทดสอบ
วัดความก้าวร้าวของนักเรียน จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	4.49*	10	6.38*
2	2.56	11	4.75*
3	4.38*	12	2.20
4	2.60	13	1.75
5	2.60	14	3.33*
6	4.43*	15	4.86
7	6.88*	16	3.00
8	5.38*	17	2.67
9	2.67	18	9.92*

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
19	7.00*	41	3.67*
20	13.67*	42	8.86*
21	7.25*	43	5.00*
22	7.25*	44	5.14*
23	10.14*	45	10.29*
24	3.33*	46	3.33*
25	5.50*	47	7.25*
26	7.00*	48	3.14*
27	7.00*	49	6.13*
28	4.71*	50	6.13*
29	4.43*	51	3.67*
30	2.00	52	7.88*
31	5.88*	53	3.57*
32	6.13*	54	6.38*
33	5.14*	55	8.29*
34	5.71*	56	6.13*
35	10.43*	57	5.63*
36	5.25*	58	3.86*
37	3.29*	59	3.38*
38	10.29*	60	2.57
39	3.20*	61	9.14*
40	0.00	62	3.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ	ค่าอำนาจจากแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจากแนก
63	4.71 [*]	68	7.50 [*]
64	4.43 [*]	69	2.86
65	5.63 [*]	70	4.25 [*]
66	4.14 [*]	71	6.50 [*]
67	8.13 [*]	72	6.75 [*]

* ข้อที่คัดเลือกไว้ทดสอบครั้งที่ 3

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 3 พบว่าแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของนักเรียนทั้งฉบับ มีค่าอำนาจจากแนกอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 10.29

2.2 การคัดเลือกข้อสอบเพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3

จากผลการวิเคราะห์ผล จากการทดสอบครั้งที่ 2 พบว่า ค่าอำนาจจากแนกของข้อสอบ แต่ละข้อส่วนมาก ค่าอำนาจจากแนกมีค่าอยู่ภายในเกณฑ์ที่ต้องการ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกไว้สำหรับทดสอบครั้งที่ 3 จำนวน 60 ข้อ มีค่าอำนาจจากแนกอยู่ระหว่าง 3.00 ถึง 10.29

ตอนที่ 3 การทดลองแบบทดสอบครั้งที่ 3

การทดลองฉบับนี้ครั้งที่ 1 และ ครั้งที่ 2 ที่ผ่านไปแล้ว เป็นการทดลองสอบเพื่อคัดเลือกแบบทดสอบที่สร้างขึ้น โดยวิเคราะห์ค่าอำนาจจากแนกเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมข้อสอบที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเข้าเป็นฉบับใหม่ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 จำนวน 60 ข้อ

จากการทดสอบครั้งที่ 3 เป็นการทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าทั้งฉบับ โดยพิจารณาจากอำนาจจากแนก ค่าความเชื่อมั่น ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และเกณฑ์ปกติเพื่อใช้ชี้วัดความเหมาะสมของการสอบ จากแบบทดสอบที่สร้างขึ้นดังกล่าว ซึ่งผลการวิเคราะห์จะได้นำเสนอเป็นจกัยดังนี้

3.1 การวิเคราะห์รายข้อ

ผู้วิจัยได้นำผลจากการทดสอบครั้งที่ 3 ของแบบทดสอบทั้งฉบับมาคำนวณค่าอำนาจจำแนก แยกคะแนนของนักเรียนเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ 25 เปอร์เซนต์ของผู้ได้คะแนนสูงและต่ำในแบบทดสอบทั้งฉบับ แล้วหาค่าอำนาจจำแนกโดยการถ่วงค่า t ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 ค่าอำนาจจำแนกระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ t -test ของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของนักเรียน จากการทดสอบครั้งที่ 3

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	6.83**	18	10.17**
2	7.00**	19	10.12**
3	7.00**	20	6.00**
4	10.00**	21	6.50**
5	5.50**	22	3.67**
6	10.40**	23	7.80**
7	7.60**	24	7.60**
8	3.80**	25	6.40**
9	5.20**	26	7.80**
10	4.00**	27	13.20**
11	8.50**	28	5.60**
12	5.00**	29	7.60**
13	20.00**	30	5.43**
14	7.67**	31	5.00**
15	6.50**	32	7.60**
16	13.00**	33	5.29**
17	2.67**	34	13.60**

ตาราง 4 (ต่อ,

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
35	8.40	48	9.60
36	12.40	49	4.25
37	5.40	50	7.20
38	9.60 *	51	10.00
39	4.80	52	5.80
40	13.60	53	6.40
41	12.00	54	10.25
42	4.00	55	4.20
43	12.00 *	56	5.86
44	4.00	57	14.00
45	8.60	58	5.80 *
46	12.60	59	7.33
47	10.20	60	6.67

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 4 พบว่า แบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.67 ถึง 20.00 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ

3.2 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

รายละเอียดของแบบทดสอบประกอบด้วย จำนวนข้อ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย ค่าความเที่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น และค่าความคลาดเคลื่อน มาตรฐานในการวัด ดังแสดงในตารางที่ 5

ตาราง 5 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความก้าวร้าว	จำนวนข้อ	ค่าอำนาจ จำแนก เจตีย์	S	r_{tt}	ความเชื่อมั่น
ทั้งหมด	60	7.9182	8.9781	0.8974	±2.8736

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 5 พบว่า แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวจำนวน 60 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกเจตีย์ เท่ากับ 7.9182 มีค่าความเที่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.9781 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่า 0.8974 สำหรับค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเท่ากับ 2.8736

3.3 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบและการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรง

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิธี Known - group Technique โดยนำคะแนนของกลุ่มที่มีความก้าวร้าว 35 คน และคะแนนของกลุ่มที่ก้าวร้าวน้อย 35 คน ซึ่งคัดเลือกโดยครูผู้สอน ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษา และใช้ t - test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ ดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 ความมีนัยสำคัญของค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ

	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มก้าวร้าว	35	20.29	74.39	6.4273
กลุ่มไม่ก้าวร้าว	35	8.40	45.95	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยจากแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวระหว่างคะแนนของกลุ่มนักเรียนที่ก้าวร้าว และไม่ก้าวร้าวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจริง

3.4 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพและการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ

ความเที่ยงตรงตามสภาพของแบบทดสอบจากการวัดครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความเที่ยงตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) ซึ่งหาได้จากการนำคะแนนจากการตอบแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับคะแนนที่ได้จากการตัดสินของครูที่ปรึกษาครูแนะแนวและครูผู้สอน มาหาค่าสหสัมพันธ์กันได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .70 ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย $t - test$ ได้ค่า t เท่ากับ 5.69 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวมีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเชื่อมั่นได้ 99 เปอร์เซ็นต์

3.5 คะแนนเกณฑ์ปกติ (T-scores) ของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบมาสร้างเกณฑ์ปกติรวม เกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนชาย และเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นเกณฑ์ท้องถิ่น (Local Norm) เพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในท้องที่การศึกษากรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยสร้างเป็นเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติ (Normalized T - score)

คะแนนที่ปกติที่คำนวณได้ ณ ตอนต้นนั้นยังไม่เรียบร้อยและต่อเนื่องกันอย่างสม่ำเสมอ และคะแนนที่ได้ก็ยังไม่ครอบคลุมคะแนนทั้งหมด ตั้งแต่คะแนน 0 จนถึงคะแนนเต็ม ดังนั้นในการสร้างเกณฑ์ปกติจึงได้ขยายขอบเขต โดยอาศัยแนวโน้มของการทดลองนั้นให้กว้างออกไปจนครอบคลุมคะแนนทุกคะแนนของแบบทดสอบทั้งฉบับ พร้อมทั้งแปลตัวเลขเหล่านั้นให้สม่ำเสมอติดต่อกัน ซึ่งกระทำโดยนำคะแนนดิบและคะแนนที่ปกติที่คำนวณได้มาวาดกราฟเป็นคู่ ๆ แล้วลากเส้นตรงให้ผ่านจุดเหล่านั้นให้มากที่สุด จากนั้นจึงอ่านคะแนนดิบให้เป็นคะแนนที่ปกติ จากเส้นกราฟนั้นให้เป็นเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบทั้งฉบับตามที่ต้องการ ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
60	80	40	61	20	42
59	79	39	60	19	41
58	78	38	59	18	40
57	77	37	58	17	39
56	76	36	57	16	38
55	75	35	56	15	37
54	74	34	55	14	36
53	73	33	54	13	35
52	72	32	53	12	34
51	71	31	52	11	33
50	70	30	51	10	32
49	69	29	50	9	31
48	68	28	49	8	30
47	67	27	48	7	29
46	66	26	47	6	28
45	65	25	46	5	27
44	64	24	45	4	26
43	63	23	44	3	25
42	62	22	43	2	24
41		21		1	23
				0	22

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 7 พบว่า แบบทดสอบวัดความก้าวหน้ามีช่วงคะแนน
ที่ปกติอยู่ระหว่าง T22 - T30

ตาราง 8 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ สำหรับนักเรียนชาย

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
60	82	39	62	18	38
59	81	38	61	17	36
58	80	37	60	16	35
57	80	36	59	15	34
56	79	35	58	14	33
55	78	34	56	13	32
54	76	33	55	12	31
53	76	32	54	11	30
52	75	31	53	10	29
51	75	30	52	9	28
50	74	29	50	8	27
49	73	28	49	7	26
48	72	27	48	6	25
47	71	26	47	5	24
46	70	25	46	4	23
45	69	24	44	3	22
44	68	23	43	2	21
43	66	22	42	1	20
42	65	21	41	0	19
41	64	20	40		
40	63	19	39		

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 8 พบว่าแบบทดสอบวัดความรู้กว้าง มีช่วงคะแนนที่ปกติ
สำหรับนักเรียนชาย อยู่ระหว่าง T19 - T32

ตาราง 9 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ สำหรับนักเรียนหญิง

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
60	17	39	55	18	40
59	76	38	56	17	39
58	76	37	57	16	38
57	75	36	56	15	37
56	74	35	56	14	36
55	73	34	55	13	35
54	72	33	54	12	34
53	71	32	53	11	33
52	70	31	52	10	32
51	69	30	51	9	32
50	68	29	50	8	31
49	68	28	49	7	30
48	67	27	49	6	29
47	66	26	48	5	28
46	65	25	47	4	27
45	64	24	46	3	26
44	64	23	45	2	25
43	63	22	44	1	24
42	62	21	43	0	24
41	61	20	42		
40	60	19	41		

ผลการวิเคราะห์จากตาราง 9 พบว่า แบบทดสอบวัดความก้าวร้าว มีช่วงคะแนนที่ปกติ
สำหรับนักเรียนหญิง อยู่ระหว่าง T24 - T77

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3)
2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบที่สร้างขึ้น
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) สำหรับตีความหมายคะแนนจากผลการสอบ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชาย และหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในท้องที่การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 735 คน ใช้สำหรับการทดลองครั้งแรกที่หนึ่ง 170 คน ครั้งที่สอง 180 คน และใช้สำหรับการทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ จำนวน 385 คน กลุ่มตัวอย่างนี้เลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า ชนิดเลือกตอบ โดยมีข้อคำถามเป็นแบบสร้างสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป ผู้ตอบจะต้องตัดสินใจว่าถ้าตนเองเป็นบุคคลในสถานการณ์เช่นนั้นจะตัดสินใจทำอะไร โดยเลือกตอบจากคำตอบที่กำหนดให้เพียงคำตอบเดียว แบบทดสอบฉบับนี้มี 60 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 30 นาที

วิธีการในการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์นั้น ผู้วิจัยได้ติดต่อกับบุคคลหลายฝ่าย เพื่อขอความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ติดต่อโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน และนักหมายวัน เวลา เพื่อนาแบบทดสอบไปทดสอบ
2. เตรียมข้อสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่สอบในแต่ละครั้ง วางแผนการดำเนินการสอบ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง
3. อธิบายให้นักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจวัตถุประสงค์ และประโยชน์ที่จะได้รับจากการทาแบบทดสอบ
4. แจกแบบทดสอบ และกระดาษคำตอบ แล้วให้นักเรียนกรอกชื่อนามสกุล รายละเอียดอื่น ๆ ลงในกระดาษคำตอบให้เรียบร้อยก่อนลงมือทำข้อสอบ
5. อธิบายวิธีทำให้ทุกคนเข้าใจ แล้วจึงให้ลงมือทำข้อสอบ
6. นามผลการสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ และทั้งฉบับ ด้วยวิธีการทางสถิติ

การทดสอบแบ่งเป็นสามครั้ง คือ

1. การทดสอบครั้งที่หนึ่ง เพื่อวิเคราะห์ ปรับปรุง และคัดเลือกข้อที่อยู่ในเกณฑ์สำหรับใช้ในการทดสอบครั้งที่สอง
2. การทดสอบครั้งที่สอง เพื่อวิเคราะห์ และคัดเลือกข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์สำหรับใช้ในการทดสอบครั้งที่สาม
3. การทดสอบครั้งที่สาม เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง บานาจวานก และหาเกณฑ์กิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่หนึ่ง
2. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่สอง
3. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่สาม
4. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่สาม
5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการทดสอบครั้งที่สาม
6. หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าความเที่ยงตรง
7. หาค่าคะแนนเกณฑ์ปกติ (Norms) ของแบบทดสอบ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่ได้จากการสอบครั้งที่หนึ่ง ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.77 ถึง 7.25
2. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่ได้จากการสอบครั้งที่สอง - ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 10.29
3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบที่ได้จากการสอบครั้งที่สาม ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวของนักเรียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.67 ถึง 20.00 ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย 7.9182 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกข้อ

4. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวของนักเรียนฉบับนี้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.8974

5. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบโดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการหาแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวของนักเรียน กับคะแนนที่ได้จากการตัดสินของครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว และครูผู้สอน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวได้ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพเป็น 0.70 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เรารู้แล้วว่าก้าวร้าวกับไม่ก้าวร้าว ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างเป็น 6.4273 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 -

6. เกณฑ์ปกติ (Norms) ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ปกติรวม เกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนชาย และเกณฑ์ปกติสำหรับนักเรียนหญิง โดยใช้คะแนนที่ปกติ (Normalized T - score) ปรากฏผลดังนี้ ค่าคะแนนที่ปกติรวม มีค่าอยู่ระหว่าง $T_{22} - T_{80}$ ค่าคะแนนที่ปกติสำหรับนักเรียนชายมีค่าอยู่ระหว่าง $T_{19} - T_{82}$ และค่าคะแนนที่ปกติสำหรับนักเรียนหญิงมีค่าอยู่ระหว่าง $T_{24} - T_{77}$

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหาคุณภาพของแบบทดสอบ ด้านค่าอำนาจจำแนก ความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง และการสร้างเกณฑ์ปกติ ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบจากการทดสอบครั้งที่ 1 มีพิสัยระหว่าง 0.77 ถึง 7.25 ผลจากการวิเคราะห์ในครั้งนี้นำพบว่า ข้อสอบจำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ สาเหตุเนื่องมาจากการทดสอบครั้งแรก แบบทดสอบ

ยังไม่ผ่านการวิเคราะห์มาก่อนเลย จึงอาจมีข้อบกพร่องหลายประการ เช่น ความกำกวมของภาษาในข้อความ ลักษณะคำเลือกซึ่งในทางที่ หรือไม่ดีเด่นชัดเกินไป ผู้วิจัยตัดข้อสอบทั้ง 8 ข้อนี้ออก ส่วนข้อสอบอีก 72 ข้อนั้น ทุกข้อมีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ผู้วิจัยได้ปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องที่พบ แล้วคัดเลือกไว้ทั้ง 72 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 โดยสอดคล้องกับเกณฑ์ของ เอ็ดเวิร์ด (Edward. 1957 : 153) ที่กำหนดค่าอำนาจจำแนก (t) ที่สมควรมีค่าตั้งแต่ 1.75 จึงจะแสดงให้เห็นว่ากลุ่มสูงกลุ่มต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจริง

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบจากการทดสอบครั้งที่ 2 มีพิสัยระหว่าง 0.00 ถึง 10.29 ถึงแม้ว่าข้อสอบจะได้รับการคัดเลือกจากครั้งที่หนึ่งแล้ว ก็ยังมีข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ แต่ก็เพียงข้อเดียว คือ ข้อที่มีค่า $t = 0.00$ ข้อสอบอีก 71 ข้อ อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ คือ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบไว้จำนวน 60 ข้อ เพื่อใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ข้อสอบทั้ง 60 ข้อนี้มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 3.00 ถึง 10.29

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบจากการทดสอบครั้งที่ 3 มีพิสัยระหว่าง 2.67 ถึง 20.00 ค่าอำนาจจำแนกมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นกว่าครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง ได้แก่ ข้อ 13, 16, 27, 34, 36, 40, 41, 43, 46 และ 57 ซึ่งค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 12.00 ถึง 20.00 พฤติกรรมที่จำแนกความก้าวร้าวของนักเรียนได้เด่นชัดที่สุดจนถึงพฤติกรรมที่จำแนกความก้าวร้าวของนักเรียนได้น้อยที่สุดสามารถเรียงลำดับได้ดังนี้ การใช้คำพูดคุกคามผู้อื่นอย่างรุนแรง การทำลายวัสดุอุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ทั้งของตนเองและผู้อื่น การพูดข่มขู่ การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นโกรธ หรือเกิดความไม่พอใจ การพูดข่มขู่จะหาอันตรายต่อร่างกายผู้อื่น การใช้กำลังชกต่อย ตบตี หรือทุบตีผู้อื่น การพูดโต้แย้งเพื่อเอาชนะผู้อื่นที่มีเหตุผลดีกว่าตนเอง การต่อว่าบุคคลที่ ทำให้ไม่พอใจการพูดประชดประชัน การใช้อาวุธ หรือเครื่องทุ่นแรงหาอันตรายต่อร่างกายผู้อื่นการพูดหาหนีติเตียนผู้อื่นมากเกินไป การแสดงท่าทางประชดประชันกระทบกระทั่ง

การนำความลับผู้อื่นมาเปิดเผย การขว้างปาสิ่งของไปยังร่างกายผู้อื่น การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเจ็บตัวโดยไม่ใช้อาวุธ การพุดนินทาผู้อื่นลับหลัง และการลงโทษตัวเองโดยการอดอาหาร จากที่กล่าวมานี้จะเห็นว่าพฤติกรรมด้านการใช้คำพูดคุกคามผู้อื่นอย่างรุนแรง สามารถจำแนกความก้าวร้าวของนักเรียนได้ดีที่สุด และพฤติกรรมด้านการลงโทษตัวเองโดยการอดอาหาร จำแนกความก้าวร้าวของนักเรียนได้น้อยที่สุด

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรของ ครอนบาค

(Cronbach) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่า 0.8974 ซึ่งใกล้เคียงกับแบบทดสอบมาตรฐาน ชื่อ Multidimensional Aggression scale and Scoring System for the Structured

Doll - Play Interview ของ แอบนรัมสัน (Abramson, 1973 : 346) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.92 และมีค่าความเชื่อมั่นสูงกว่าแบบทดสอบมาตรฐาน ชื่อ Nonverbal

Measure of Children's Frustration Response ของ วอนดราเชค

(Vondracek, 1973 : 37) ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.63 กับแบบทดสอบมาตรฐานชื่อ Hostility Aggression Biographical Index ของ กรีน (Green, 1967 : 285) มีค่าความเชื่อมั่น 0.79

3. ค่าความเที่ยงตรง

3.1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง

ผู้วิจัยหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธี known - group Technique ซึ่งเป็นวิธีที่ครูผู้สอน ครูแนะแนว และครูที่ปรึกษา เป็นผู้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ทราบขีดความก้าวร้าวกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ก้าวร้าว ผู้วิจัยทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองขนาดที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติ t - test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย

ของคะแนนความก้าวร้าวจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่าได้ค่า t เท่ากับ 6.4273

ซึ่งค่า t ตั้งแต่ 2.358 ขึ้นไปเป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาแบบทดสอบวัดความสามารถทางการปรับตัวของ สุรัชย์ โกศิยะกุล (สุรัชย์ โกศิยะกุล 2526 : 91) พบว่ามีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอยู่ระหว่าง 4.1610 ถึง 5.8625 ดังนั้น จะเห็นว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างใกล้เคียงกับแบบทดสอบที่ สุรัชย์ โกศิยะกุล สร้าง

3.2 ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ

ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงตรงตามสภาพโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียร์สัน ระหว่างคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบ กับคะแนนที่นักเรียนได้จากการตัดสินของครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และครูแนะแนว ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.70 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถวัดความก้าวร้าวของนักเรียนได้ตรงตามความเป็นจริงอย่างมีความเชื่อมั่นได้ 99 เปอร์เซ็นต์ และจากการศึกษาแบบทดสอบมาตรฐานต่างประเทศ ชื่อ Heston Personality Adjustment Inventory ของ เฮสตัน (สุรัชย์ โกศิยะกุล 2526 : 107 อ้างอิงมาจาก Heston. 1949 : 27) พบว่า มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพตั้งแต่ .26 ถึง .59 และ แบบทดสอบมาตรฐาน ชื่อ Behavior in School Inventory ของ ยังแมน (สุรัชย์ โกศิยะกุล 2526 : 107 อ้างอิงมาจาก Youngman. 1973 : unabged) พบว่า มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพ 0.53 จะเห็นว่าแบบทดสอบวัดความก้าวร้าวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้มีค่าความเที่ยงตรงตามสภาพสูงกว่าแบบทดสอบที่สร้างโดย เฮสตัน และ ยังแมน

4. ค่าคะแนนเกณฑ์ปกติ

แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวฉบับนี้มีคะแนนเต็ม 60 / คะแนน และ

จากการพิจารณาคะแนนที่ได้จากการทดสอบพบว่า มีการกระจายของคะแนนไปครอบคลุมคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 60 จากสาเหตุนี้เอง การสร้างเกณฑ์ปกติจึงต้องขยายขอบเขตคะแนนออกไป จนครอบคลุมคะแนนทุกองของแบบทดสอบ ซึ่งกระทำโดยนำคะแนนดิบและคะแนนที่ปกติที่คำนวณได้มาวาดกราฟเป็นรูป ๆ แล้วลากเส้นตรงให้ผ่านจุดเหล่านั้นในมากที่สุด จากนั้นจึงอ่านคะแนนดิบจากเส้นกราฟ นั้นได้เป็นคะแนนที่ปกติของแบบทดสอบทั้งหมด

การประเมินผลการศึกษา ถ้าต้องการทราบระดับความก้าวหน้าของนักเรียนว่าอยู่ในเกณฑ์สูง - ต่ำ เพียงใด ก็พิจารณาตามเกณฑ์ ซึ่งสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยาวิทยาลัยวิชาการศึกษา กำหนดไว้ดังนี้ (ชวาล แร่รัตนกุล 2513 : 189)

ตั้งแต่ T65 และ สูงกว่า	แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับสูงมาก
ตั้งแต่ T55 - T65	แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับสูง
ตั้งแต่ T45 - T55	แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง
เฉพาะที่ T50	แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับปานกลางของกลุ่ม
ตั้งแต่ T35 - T45	แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับต่ำ
ตั้งแต่ T35 และ ต่ำลงมา	แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับต่ำมาก

ตัวอย่าง เช่น มีนักเรียนหาแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าได้คะแนนดิบ 16

คะแนน จาก 60 คะแนน จากเกณฑ์ปกติได้คะแนนที่ปกติเป็น T38 จัดว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในระดับต่ำ ถ้านักเรียนได้คะแนนดิบ 36 คะแนน ดูจากเกณฑ์ปกติได้คะแนนที่ปกติ T56 จัดว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในระดับสูงเหล่านี้เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้แนวความคิดที่จะเสนอแนะไว้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้ ปรากฏเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 - ในท้องที่การศึกษา 1 กรุงเทพมหานคร เท่านั้น ดังนั้น ในการนำแบบทดสอบวัดความก้าวหน้าไปใช้กับนักเรียนระดับอื่น และท้องที่อื่น ควรสร้างเกณฑ์ปกติใหม่
2. ควรมีการสร้างแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า โดยใช้รูปแบบคำถามในลักษณะอื่น ๆ บ้าง เช่น ชนิดข้อความ ชนิดสถานการณ์รูปภาพ เป็นต้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนมากขึ้น

3. การนำแบบทดสอบชุดนี้ไปใช้ ควรใช้ควบคู่กับการสัมภาษณ์ด้วยผลที่ได้จะช่วยให้มีความรู้ ครู ผู้ปกครอง ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียนได้ถูกต้องมากขึ้น

4. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเป็นการสร้างหรือพัฒนาแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบวัดการแสดงตนในสังคม แบบทดสอบบุคลิกภาพประชาธิปไตย เป็นต้น เพื่อให้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพได้เป็นที่รู้จักแพร่หลายทำให้ขบวนการสอบวัดมีความถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ✱ กิติกร มีทรัพย์ พื้นฐาน : ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ เจริญวิทย์การพิมพ์ 2524, 192 หน้า
- คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
กันยายน 2524, 409 หน้า
 - ✱ เครื่องวัลย์ ขจรพันธุ์ พัฒนาการเด็ก วิบูลย์กิจการพิมพ์ 2524, 102 หน้า
 - จินตนา เพ็ชรพิจิตร การพัฒนาคนในภาพแห่งตนโดยการศึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม
ปริญญาณพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522,
136 หน้า อักสำเนา
 - ขวาล แพทย์กุล "การสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย" พัฒนาการวัยเด็ก โรงพิมพ์
บรรณการ 2510, 113 หน้า
 - ชูศรี วงศ์รัตนะ สถิติเพื่อการวิจัย โรงพิมพ์เจริญผล 2525, 252 หน้า
 - ✱ เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 132 หน้า
 - ✱ ควงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันตจินันท์ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับ
สุขภาพจิต และจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 297 หน้า
 - บังอร ภูภิรมย์ขวัญ การวัดบุคลิกภาพ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2526, 288 หน้า
 - _____ สถิติประยุกต์ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2523, 243 หน้า
 - ✱ เบญจกุล จีนาพันธุ์ การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน : การศึกษาเฉพาะกรณีพฤติกรรม
ช้อยไม่สุขเกินปกติ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 77 หน้า
อักสำเนา

✓ ประชุมสุข อักษรอรุณ และคนอื่นๆ การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา ไทยวัฒนาพานิช
2519, 646 หน้า

✓ ประมวล ดิถีสินสัน จิตวิطنะ : จิตวิทยาเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2523, 294 หน้า

✱ 10 ประพันธ์ สุทธาวาส ความก้าวร้าวกับการอบรมเลี้ยงดู ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 56 หน้า อัดสำเนา

✱ เพชรสุภา เพชรใส การทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในการปรับพฤติกรรมก้าวร้าว
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร 2525, 126 หน้า อัดสำเนา

✱ เรณู ญาคูถิน การให้แรงเสริมทางสังคมเพื่อปรับพฤติกรรมก้าวร้าว วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 55 หน้า อัดสำเนา

✱ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ^{ครั้งที่ 3} ทฤษฎีการพิมพ์ 2524,
³¹⁴ 287 หน้า

✱ วิเชียร เกตุสิงห์ หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3
เรือนอักษรการพิมพ์ 2524, 153 หน้า

✱ สุชา จันทน์เอม จิตวิทยาเด็กเกร อักษรบัณฑิต 2525, 167 หน้า

✱ สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม จิตวิทยาเด็กเกร โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์
2522, 123 หน้า

✱ สุภา มาลากุล ณ อยุธยา และคนอื่นๆ พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นกลุ่มของนักเรียน
อาชีวศึกษา ม.ป.ท. 2520, 31 หน้า

✓ สุรัช โกศิยะกุล การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการปรับตัว สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกาแพงเพชร ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 163 หน้า อัดสำเนา

✱ เติญียร ศรีรัตน์ ความสัมพันธ์ระหว่างความก้าวร้าวกับความสนใจในอาชีพของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2522, 143 หน้า อัดสำเนา

- ★ อนันต์ ศรีโสภา การวัดผลและประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2525, 32⁴ 31 หน้า
- ★ อากม จันทสุนทร "การวิจัยเรื่องการสำรวจความประพฤติของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ของโรงเรียนต่าง ๆ ในเขตการศึกษา 6" แนะแนว 10 (44) : 31 -
เมษายน - พฤษภาคม 2519
- ✓ Abramson, P.R. "Familial Variables Related to the Expression of
Violent Aggression in Preschool-Age Children" Journal of
Genetic Psychology, 122, 345 - 346
- ✓ Bandura, Allbert and Richard H. Walters. Social Learning and
Personality Development. Holt, Rinehart and Winston, Inc.,
1963. 237 p.
- ★ Lerkowitz, L. Advance in Experimental Social Psychology. New York
London Vol. 1 1964. 319 p.
- ★ Buss A.H. The Psychology of Aggression, John Wiley and Sons, Inc.,
New York and London, 1961. 307 p.
- Cohen, J.B. and Golden, E. "Informational Social Influence and
Product Evaluation" Journal of Applied Psychology. 1972, 59 p.
- Cronbach, Lee J. Essential of Psychological Testing. New York,
Harper and Brothers, 1960. 650 p.
- ✓ Edward, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction.
New York Appleton - century, 1957. 256 p.
- ★ Feshbach, S. "The catharsis hypothesis and some consequences of
interaction with aggression and neutral play objects," Journal
of Personality and Social Psychology. 24 419 - 462, 1956.
- ★ Freedman, Carl and Smith Sears. Social Psychology. Engwood Cliffs,
Prentice - Hall, 1970. 493 p.
- ★ Freud, Sigmund, An Outline of Psychoanalysis. W.W. Norton and Co.,
1937. 127 p.
- ★ Gerth, Hans and C. Wright Mills. Character and Social Structure.
New York, Harcourt, Brace & World, Inc., 1953. 490 p.
- Goldstein, Jiffery H. Aggression and Crimes of Violence. New York
Oxford University Press, 1975. 192 p.
- ✓ Green, R.T., and Stracey, B.G. "The Development of Questionnaire
Measure of Hostility and Aggression." Acta Psychologica, n.d.,
1967, 26, 265 - 285

Guilford, J.P. The Nature of Human Intelligence. McGraw - Hill Book Company, New York, 1954. 538 p.

✱ Hurlock, Elizabeth.B. Child Development. 4th. ed., New York, McGraw - Hill, 1949. 766 p.

Lindzey, Gardner and Aronson, Elliot, The Handbook of Social Psychology. Vol. 3 Addison Wesley Publishing Company, London 1969, 978 p.

✱ Lorenz, Konrad. On Aggression. translate by Marjorie Latzke London, Methuen, 1937.

Mussen, Paul H. editor, Carmichael's Manual of Child Psychology. Vol. 2 3rd. ed., John Wiley and sons, Inc., New York, 1970 872 p.

✱ Oval G. Johnson, Test and Measurement in Child Development. Handbook 2 Josey - Bass Publishers San Francisco 1976. 644 p.

Radke, Marion J., The Relation of Parental Authority to Children Behavior and Attitude. Minneapolis, University of Minnesota Press, 1964

✱ Scott, Phyllis M., Roger V. Burton and Marian R. Yarrow. " Social Reinforcement under Natural Conditions." Child Development. 38 5 - 63 July, 1967.

Storr, Anthony, Human Aggression. New York, Atherton, 1968. 127 p.

✓ Tinkham, S.F. " Interpersonal Traits, Interpersonal Anxiety, and Response to Need - Oriented Communications " Unpublished Doctoral Dissertation. University of Illinois, Urbana-Champaign, 1973 581 - 583

✓ Vondracek, F.W., Stein, A.H., and Friedrich, L.K. ' A Nonverbal Technique for Assessing Frustration Response in Prechool Children.' Journal of Personality Assessment, 1973, 37, 355, 362.

ពាក្យស្នើសុំ

ภาคผนวก ก

ค่าสถิติจากผลการสอบครั้งที่ 1 - 3

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบวัดความ
 การวาว จากการทดสอบครั้งที่ 1

ข้อ ที่	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2			$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	.88	.12	.48	.26	4.00	20	.30	.21	.07	.03	3.38
2	.50	.26	.03	.03	5.22	21	.18	.21	.03	.03	1.88
3	.40	.25	.18	.14	2.20	22	.63	.24	.43	.25	1.82
4	.23	.18	.05	.05	2.25	23	.58	.25	.10	.09	5.33
5	.43	.25	.00	.00	5.38	24	.45	.25	.08	.07	1.11
6	.48	.26	.35	.24	1.18	25	.65	.24	.23	.18	4.50
7	.45	.25	.13	.12	3.20	26	.20	.17	.03	.03	2.43
8	.45	.25	.23	.18	2.20	27	.55	.25	.23	.18	2.90
9	.73	.20	.03	.23	7.00	28	.38	.24	.03	.03	4.38
10	.68	.22	.08	.73	4.00	29	.40	.25	.13	.12	2.70
11	.58	.25	.13	.12	4.50	30	.38	.21	.20	.17	1.80
12	.38	.21	.10	.09	3.10	31	.50	.26	.08	.07	2.10
13	.58	.25	.00	.00	7.25	32	.35	.24	.28	.20	0.64
14	.38	.21	.03	.23	3.18	33	.40	.25	.03	.03	4.63
15	.35	.24	.05	.05	3.33	34	.38	.24	.23	.20	0.91
16	.38	.21	.28	.20	0.91	35	.50	.26	.03	.03	5.22
17	.58	.24	.23	.18	3.50	36	.53	.26	.23	.18	2.73
18	.40	.25	.00	.00	5.00	37	.38	.21	.05	.05	3.67
19	.35	.24	.03	.03	5.00	38	.59	.25	.30	.21	2.55

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2			$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
39	.50	.26	.03	.01	5.22	60	.23	.23	.05	.05	2.25
40	.38	.24	.13	.12	2.50	61	.23	.23	.03	.03	2.50
41	.25	.19	.03	.03	3.14	62	.15	.13	.00	.00	2.50
42	.38	.24	.25	.18	1.50	63	.40	.25	.03	.03	4.61
43	.50	.26	.25	.19	2.55	64	.30	.21	.05	.05	3.13
44	.58	.25	.23	.18	3.50	65	.55	.19	.10	.00	2.65
45	.25	.19	.03	.03	3.14	66	.40	.25	.05	.05	3.89
46	.38	.24	.03	.03	4.38	67	.25	.19	.10	.09	1.88
47	.43	.26	.23	.18	3.18	68	.30	.21	.10	.09	2.22
48	.53	.26	.08	.07	5.00	69	.38	.21	.03	.03	4.38
49	.43	.26	.38	.24	0.45	70	.28	.20	.05	.05	2.88
50	.38	.24	.00	.00	4.75	71	.35	.25	.10	.14	2.50
51	.33	.22	.23	.19	0.77	72	.35	.24	.03	.03	4.00
52	.43	.26	.03	.03	4.44	73	.33	.22	.13	.11	2.22
53	.20	.17	.03	.03	2.13	74	.25	.19	.08	.07	2.13
54	.78	.18	.30	.22	2.75	75	.40	.25	.08	.07	3.55
55	.30	.21	.08	.07	2.75	76	.55	.25	.05	.05	5.55
56	.33	.22	.23	.18	1.00	77	.30	.21	.10	.09	2.22
57	.30	.21	.03	.03	3.38	78	.30	.21	.05	.05	3.13
58	.38	.24	.08	.07	3.53	79	.68	.22	.38	.24	2.73
59	.23	.18	.05	.05	2.25	80	.45	.25	.03	.03	5.25

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานและค่าอำนาจแยกเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบวัดความรู้การวาง
จากการทดสอบครั้งที่ 2

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2			$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	.53	.26	.09	.00	4.69	20	.09	.10	.07	.06	13.67
2	.22	.16	.02	.02	2.36	21	.62	.24	.04	.04	7.25
3	.42	.25	.07	.06	4.33	22	.62	.24	.04	.04	7.25
4	.13	.12	.00	.00	2.60	23	.73	.20	.02	.02	10.14
5	.13	.12	.00	.00	2.60	24	.20	.16	.00	.00	3.33
6	.31	.22	.00	.00	4.43	25	.51	.26	.07	.02	5.50
7	.62	.24	.07	.06	6.33	26	.42	.16	.00	.00	7.00
8	.51	.22	.04	.04	5.36	27	.42	.16	.00	.00	7.00
9	.61	.13	.00	.00	2.67	28	.33	.23	.00	.00	4.71
10	.53	.26	.02	.02	6.33	29	.33	.23	.02	.02	4.43
11	.42	.25	.04	.04	4.75	30	.18	.15	.04	.04	2.00
12	.11	.10	.00	.00	2.20	31	.51	.26	.04	.04	5.88
13	.07	.06	.00	.00	1.75	32	.49	.26	.00	.00	6.13
14	.20	.16	.00	.00	3.33	33	.36	.23	.00	.00	5.14
15	.36	.23	.02	.02	4.66	34	.40	.26	.00	.00	5.71
16	.18	.15	.00	.00	3.00	35	.73	.20	.00	.00	10.43
17	.18	.15	.02	.02	2.67	36	.44	.26	.02	.02	5.25
18	.67	.23	.11	.10	9.92	37	.27	.20	.04	.04	3.29
19	.53	.25	.02	.02	7.00	38	.76	.19	.04	.04	10.29

ตาราง 2 (ต่อ)

No	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	No	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2			$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
39	.16	.15	.00	.00	3.20	56	.51	.26	.02	.02	6.13
40	.22	.18	.22	.18	0.00	57	.40	.26	.04	.04	5.63
41	.22	.18	.00	.00	0.67	58	.27	.20	.00	.00	3.86
42	.62	.24	.00	.00	8.86	59	.31	.22	.04	.04	3.38
43	.14	.25	.04	.04	5.00	60	.22	.18	.04	.04	2.57
44	.36	.23	.00	.00	5.14	61	.64	.23	.00	.00	9.14
45	.76	.19	.04	.04	10.29	62	.18	.15	.00	.00	3.00
46	.20	.16	.00	.00	3.33	63	.33	.23	.00	.00	4.71
47	.58	.25	.00	.00	7.25	64	.51	.22	.00	.00	4.43
48	.24	.19	.02	.02	3.14	65	.47	.26	.02	.02	5.63
49	.51	.26	.02	.02	6.13	66	.31	.22	.02	.02	4.14
50	.49	.26	.00	.00	3.07	67	.76	.19	.11	.10	8.13
51	.22	.18	.00	.00	3.67	68	.62	.24	.02	.02	7.50
52	.67	.23	.04	.04	7.88	69	.72	.18	.02	.02	2.86
53	.29	.21	.04	.04	3.57	70	.31	.22	.00	.00	4.23
54	.51	.26	.00	.00	6.38	71	.56	.25	.04	.04	6.50
55	.58	.25	.00	.00	8.29	72	.56	.25	.02	.02	6.75

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐาน และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ของแบบทดสอบวัดความ
การวาง จากการทดสอบครั้งที่ 3

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2			$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
1	.57	.25	.16	.15	6.85	20	.24	.13	.00	.00	6.00
2	.46	.25	.04	.04	7.00	21	.26	.19	.00	.10	6.50
3	.30	.21	.02	.02	7.00	22	.11	.10	.00	.00	3.67
4	.53	.25	.03	.03	10.00	23	.42	.25	.03	.03	7.80
5	.22	.17	.00	.00	5.50	24	.40	.24	.02	.02	7.60
6	.55	.25	.03	.03	10.40	25	.34	.23	.02	.02	6.40
7	.38	.24	.00	.00	7.60	26	.40	.24	.01	.01	7.80
8	.19	.15	.00	.00	3.80	27	.70	.21	.04	.04	13.20
9	.26	.19	.00	.00	5.20	28	.30	.21	.02	.02	5.60
10	.17	.14	.01	.01	1.00	29	.10	.24	.02	.02	7.60
11	.55	.25	.04	.01	8.50	30	.79	.17	.41	.24	5.43
12	.27	.20	.02	.02	5.00	31	.28	.20	.03	.03	5.00
13	.94	.06	.14	.12	20.00	32	.39	.24	.01	.01	7.60
14	.56	.25	.10	.09	7.67	33	.60	.24	.23	.18	5.29
15	.44	.25	.05	.05	6.50	34	.69	.21	.01	.01	13.60
16	.69	.21	.04	.04	13.00	35	.44	.25	.02	.02	8.10
17	.09	.09	.01	.01	2.67	36	.65	.23	.03	.03	12.10
18	.68	.22	.07	.07	10.17	37	.28	.20	.01	.01	5.40
19	.52	.25	.01	.01	10.20	38	.49	.25	.01	.01	9.60

ตาราง 3 (ต่อ)

No	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t	No	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2			$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2	
39	.29	.21	.05	.05	11.20	50	.39	.21	.03	.03	7.20
40	.70	.21	.02	.02	13.60	51	.68	.22	.08	.03	10.00
41	.65	.23	.05	.05	12.00	52	.31	.22	.02	.01	5.80
42	.24	.18	.04	.04	11.00	53	.37	.23	.05	.05	6.40
43	.63	.24	.03	.03	12.00	54	.12	.25	.01	.01	10.25
44	.33	.23	.09	.09	11.00	55	.24	.18	.03	.03	4.25
45	.44	.25	.01	.01	8.60	56	.70	.21	.29	.21	5.86
46	.64	.23	.01	.01	12.60	57	.73	.20	.03	.03	14.00
47	.51	.25	.01	.01	10.20	58	.31	.22	.02	.02	5.80
48	.49	.25	.01	.01	9.60	59	.52	.25	.08	.08	7.33
49	.17	.14	.00	.00	4.25	60	.27	.25	.07	.07	6.67

ภาคผนวก ข

คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า

คู่มือดำเนินการสอบ แบบทดสอบวัดความก้าวร้าว

ความหมายของความก้าวร้าว

ความก้าวร้าว หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาทางคำพูด หรือ การกระทำ ที่มากกว่า หรือรุนแรงกว่าปกติ ซึ่งอาจแยกอธิบายส่วนประกอบได้ดังนี้

1. ความก้าวร้าวทางคำพูด หมายถึง การพูดให้ผู้อื่นเกิดความเสียหาย อันอาจ
น้อยใจ, โป้พ้อใจ, หวาดระแวง

ตัวอย่างพฤติกรรม

- 1.1 พูดนินทาผู้อื่นลับหลัง
- 1.2 พูดชมเชยจะทำอันตรายต่อร่างกายผู้อื่น
- 1.3 ใช้คำพูดดูถูกผู้อื่นอย่างรุนแรง
- 1.4 ท่อว่าบุคคลที่ทำใจ โป้พ้อใจ
- 1.5 พูดสับประบาท หรือ โจมตีผู้อื่น
- 1.6 พูดโต้แย้งเพื่อเอาชนะผู้ที่ใหญ่โตมากกว่าตนเอง
- 1.7 พูดตาดูหมิ่นผู้อื่นมากเกินไป
- 1.8 พูดประชดประชัน
- 1.9 พูดหยาบคาย
- 1.10 นากามาลับผู้อื่นมาเปิดเผย

2. ความก้าวร้าวทางกริยา หมายถึง การแสดงอาการกระทำในลักษณะที่
รุนแรงกว่าปกติ ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อตนเอง ผู้อื่น หรือทรัพย์สินสมบัติ

ตัวอย่างพฤติกรรม

- 2.1 ใช้กำลังรบกวน ตบตี หรือทุบตีผู้อื่น
- 2.2 การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นโกรธ หรือเกิดความโป้พ้อใจ
- 2.3 การกลั่นแกล้งให้ผู้อื่นเจ็บตัว โดยไม่ใช่อาวุธ
- 2.4 ขวางปาดสิ่งของไปยังร่างกายของผู้ที่ทำให้เกิดความโป้พ้อใจ

2.5 การลงโทษตัวเองโดยการอดอาหาร

2.6 การทาลายวัตถุ อุปกรณ์ สิ่งของเครื่องใช้ทั้งของตนเองและผู้อื่น

2.7 การใช้อาวุธ หรือเครื่องทุ่นแรงทำอันตรายต่อร่างกายผู้อื่น

โครงสร้างของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความรู้ ความรู้ เป็นแบบทดสอบที่ถามเกี่ยวกับการกระทำได้ของนักเรียนที่เกี่ยวกับความก้าวร้าว มีลักษณะเป็นชนิดเลือกตอบ โดยมีข้อคำถามเป็นแบบสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป ผู้ตอบจะต้องตัดสินใจว่า ถ้าตนเองอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้นจะตัดสินใจทำอย่างไร โดยเลือกตอบจากคำตอบที่กำหนดให้ เพียงคำตอบเดียว แบบทดสอบฉบับนี้มี 60 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 30 นาที

ตัวอย่างแบบทดสอบ

๐) สันติมาเที่ยวที่บ้านของสุเทพ ขณะที่กำลังวิ่งเล่นกันภายในบ้านอย่างสนุกสนาน สันติหกล้มไปโดนแจกันที่โชว์ไว้ตกแตก ถ้าท่านเป็นสุเทพท่านจะใช้วิธีการใด

ก. ถอดว่าสันติหั่นที่

ข. คอยให้สันติกลับบ้านก่อนค่อยเล่าให้คุณแม่ฟัง

๐๐) ขณะที่เฉลิมพลกำลังนั่งฟังเพลงเสฉิน ๆ อยู่นั้น น้องชายก็เข้ามาเรียกเพื่อให้ไปช่วยบิดาซ่อมแซมรั้วบ้าน ถ้าท่านเป็นเฉลิมพลท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. คุณองว่ายังไม่เข้าเรื่อง

ข. รีบไปช่วยบิดาทันที

๐๐๐) ในการหางานกลุ่ม ชุบพลักหลักเลี้ยงงานไปให้ความร่วมมือกับเพื่อน ๆ ถ้าท่านเป็นเพื่อนกลุ่มเกี่ยวกับชุบพล ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. บอกชุบพลให้เข้าใจถึงผลประโยชน์ของการหางานกลุ่ม

ข. บอกกรุณาชุบพลเกี่ยวกับจรรยาบรรณ

การวิเคราะห์แบบทดสอบ

ในการพัฒนาแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว ได้ดำเนินการทดลองและแก้ไขปรับปรุง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 ถึง 2527 จึงสำเร็จแบบที่ผ่านการ ึ่งผลการดำเนินการทดลองปรับปรุง แบบทดสอบทั้งสามครั้ง มีดังนี้

การทดสอบครั้งที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง 170 คน แบบทดสอบจำนวน 80 ข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .70 ถึง .75 ได้คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้ข้อสอบจำนวน 72 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบครั้งที่ 2 ต่อไป

การทดสอบครั้งที่ 2 กลุ่มตัวอย่าง 160 คน แบบทดสอบจำนวน 72 ข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 10.29 ได้คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ซึ่งเป็นข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ได้จำนวน 60 ข้อ สำหรับใช้ในการทดสอบครั้งที่ 3 ต่อไป

การทดสอบครั้งที่ 3 เป็นการทดสอบครั้งสุดท้าย จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน ทดสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบเป็นรายข้อ และทั้งฉบับ ดังนี้

1. ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.67 ถึง 20.00 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ทุกข้อ

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ หมายถึง ความคงที่ในการได้คะแนนของผู้สอบแต่ละคน ไม่ว่าจะนำแบบทดสอบฉบับนี้ไปทดสอบกี่ครั้งก็ตาม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ หากความเชื่อมั่นโดยวิธีของ กรอนบาค แลสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) มีค่าเท่ากับ 0.8974 ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดเป็น 2.3736

3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ หมายถึง ประสิทธิภาพของแบบทดสอบที่สามารถวัดความก้าวร้าวได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย ซึ่งจากการดำเนินการสร้างแบบทดสอบ วัดความก้าวร้าวในครั้งนี้ ได้หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิธี **Known-Group Technique** โดยใช้ค่า t - test เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ พบว่า แบบทดสอบวัดความก้าวร้าวมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ส่วนค่า

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลา

3.1 สั่งให้ผู้สอบวางดินสอหรือปากกาหยุดวาดทันที แล้วเก็บกระดาษคำตอบ และแบบทดสอบ

3.2 เมื่อเสร็จสิ้นการสอบแล้ว กายบริหารให้ผู้สอบออกจากห้องสอบ ผู้ดำเนินการสอบควรกล่าวคำชมเชยนักเรียนที่พยายามตั้งใจสอบเป็นอย่างดี

วิธีตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนน ผู้ตรวจต้องถือหลักการให้คะแนนดังนี้

1. ให้ 1 คะแนน สำหรับตัวเลือก ที่แสดงออกถึงพฤติกรรมก้าวร้าว ไม่มีการให้ครึ่งคะแนนหรือเศษของคะแนน

2. ให้ 0 คะแนน สำหรับตัวเลือก ที่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่ไม่ก้าวร้าว หรือตอบเกินกว่าหนึ่งตัวเลือก

ตาราง 1 เกลยแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว

ข้อ	การก้าวร้าว	ข้อ	การก้าวร้าว	ข้อ	การก้าวร้าว	ข้อ	การก้าวร้าว
1	ก	16	ก	31	ก	46	ข
2	ก	17	ก	32	ข	47	ก
3	ข	18	ข	33	ก	48	ก .
4	ก	19	ก	34	ข	49	ข
5	ก	20	ข	35	ก	50	ก
6	ข	21	ก	36	ข	51	ข
7	ก	22	ก	37	ก	52	ก
8	ข	23	ก	38	ข	53	ก
9	ก	24	ข	39	ข	54	ก
10	ก	25	ข	40	ข	55	ก
11	ข	26	ก	41	ก	56	ก
12	ก	27	ข	42	ข	57	ข
13	ก	28	ก	43	ก	58	ก
14	ข	29	ข	44	ก	59	ข
15	ข	30	ก	45	ก	60	ข

คะแนน เกณฑ์ปกติ

คะแนนเกณฑ์ปกติ เป็นเกณฑ์ปกติระดับท้องถิ่น (Local Norm) กลุ่มตัวอย่าง
 เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ม.3) โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ท้องที่การศึกษา 1
 กรุงเทพมหานคร จำนวน 385 คน คะแนนเกณฑ์ปกตินี้ เป็นคะแนนมาตรฐานในรูป
 คะแนนต่ำปกติ (Normalized T - score) ดังแสดงในตาราง 2 - 4

ตาราง 2 คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
60	80	10	61	20	12
59	79	39	60	19	11
58	78	38	59	18	10
57	77	37	58	17	9
56	76	36	57	16	8
55	75	35	56	15	7
54	74	34	55	14	6
53	73	33	54	13	5
52	72	32	53	12	4
51	71	31	52	11	3
50	70	30	51	10	2
49	69	29	50	9	1
48	68	28	49	8	0
47	67	27	48	7	0
46	66	26	47	6	0
45	65	25	46	5	0
44	64	24	45	4	0
43	63	23	44	3	0
42	62	22	43	2	0
41	61	21	42	1	0
				0	0

ตาราง 3 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความก้าวร้าว สำหรับนักเรียนชาย

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
60	82	40	63	20	40
59	81	39	62	19	39
58	80	38	61	18	36
57	80	37	60	17	36
56	79	36	59	16	35
55	79	35	58	15	34
54	76	34	56	14	33
53	76	33	55	13	32
52	75	32	54	12	31
51	75	31	53	11	30
50	74	30	52	10	29
49	73	29	50	9	28
48	72	28	49	8	27
47	71	27	48	7	26
46	70	26	47	6	25
45	69	25	46	5	24
44	68	24	44	4	23
43	66	23	43	3	22
42	65	22	42	2	21
41	64	21	41	1	20
				0	19

ตาราง - เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความก้าวหน้า สำหรับนักเรียนหญิง

คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ	คะแนนดิบ	คะแนนที่ปกติ
60	77	40	60	20	12
59	76	39	59	19	11
58	76	38	58	18	10
57	75	37	57	17	9
56	74	36	56	16	8
55	73	35	56	15	7
54	72	34	55	14	6
53	71	33	54	13	5
52	70	32	53	12	4
51	69	31	52	11	3
50	68	30	51	10	2
49	68	29	50	9	1
48	67	28	49	8	0
47	66	27	49	7	0
46	65	26	46	6	0
45	64	25	47	5	0
44	64	24	46	4	0
43	63	23	45	3	0
42	62	22	44	2	0
41	61	21	43	1	0
				0	0

เกณฑ์ตัดสิน

เนื่องจากการคิดของคะแนนเป็นแบบอิงกลุ่ม เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบจึงใช้คะแนนมาตรฐานในรูปของคะแนนที่ปกติ การตัดสินคะแนนผลการสอบคิดได้ดังนี้คือ

1. การคิดคะแนนผลการสอบรวม โดยคิดจากคะแนนที่ปกติของนักเรียนชาย และหญิง ตามเกณฑ์ดังนี้ (ชาวด แพ้ทุกอง 2520 : 53)

ตั้งแต่ T 65 และ สูงกว่า แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับสูงมาก

ตั้งแต่ T 55 - T 65 แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับสูง

ตั้งแต่ T 45 - T 55 แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับปานกลาง

เฉพาะที่ T 50 แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับปานกลางของกลุ่ม

ตั้งแต่ T 35 - T 45 แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับต่ำ

ตั้งแต่ T 35 และ ต่ำลงมา แปลว่า มีความก้าวหน้าในระดับต่ำมาก

ถ้าผู้สอบได้คะแนนตรงจุดแบ่งกลุ่มพอดี คือ ที่ T 35, T 45, T 55, และ T 65 แล้วให้เลื่อนผู้สอบนั้นขึ้นไปอยู่ในกลุ่มที่สูงถัดไปเสมอ

2. การคิดคะแนนผลการสอบ เป็นคะแนนที่ปกติสำหรับนักเรียนชาย หรือนักเรียนหญิงใช้เกณฑ์ตัดสินเหมือนข้อ 1

ภาคผนวก , ค
แบบทดสอบวัดความก้าวร้าว

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 60 ข้อ เวลา 50 นาที ทำทุกข้อในกระดาษคำตอบ
2. แบบทดสอบแต่ละข้อจะกำหนดสถานการณ์มาให้ ขอให้นักเรียนอ่านอย่างช้า ๆ แล้วคิดว่า ถ้านักเรียนเป็นบุคคลในสถานการณ์นั้น นักเรียนจะตัดสินใจทำอย่างไร โดยเลือกจากคำตอบที่กำหนดให้ คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก ดังนั้นเพื่อให้ผลการตอบของนักเรียนเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียน และต่อนักเรียนเอง นักเรียนควรตอบด้วยความจริงใจมากที่สุด
3. ในแต่ละสถานการณ์มีคำตอบอยู่สองคำตอบ นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียวจากข้อ ก. หรือ ข. ที่กำหนดให้แล้วกากบาท (+) ทับตัวอักษร ก. หรือ ข. ที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

- 0) ขณะที่เฉลิมพลกำลังนั่งฟังเพลงเพลิน ๆ อยู่ นั้น น้องชายก็เข้ามาเรียกเพื่อให้ไปช่วยบิดาซ่อมแซมรั้วบ้าน ถ้านานเป็นเฉลิมพล ท่านจะปฏิบัติเช่นไร
- ก. คุณน้องชายว่ายุ่งไม่เข้าเรื่อง
 - ข. รีบไปช่วยบิดาทันที

คำตอบ

- 0) ✕ ข.

ขอขอบใจนักเรียนทุกคน

1. จริตญาเกลียดและกลัวจึงจกมาก วันหนึ่ง
นิสาแกลงโยนจึงจกย่างมาที่จริตญา
ทำให้จริตญาตกใจมาก ถ้าท่านเป็นจริตญา
ท่านจะปฏิบัติตนเช่นไร
 - ก. ใช้คำหยาบทำนินสา
 - ข. ร้องไห้เพราะความตกใจ
2. ขวนพิศชอบแต่งตัวน่าสมมุติอยู่เสมอ วันหนึ่ง
ขณะที่ขวนพิศออกไปซื้อขนมที่ร้านใกล้ ๆ
บ้าน ขวนพิศได้ยินคนที่ร้านกำลังพูดนินทา
ขวนพิศว่า ชอบแต่งตัวตามแฟชั่นเกิน
ฐานะของตัวเอง ถ้าท่านเป็นขวนพิศ
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร
 - ก. พูดกับคนนั้นทันทีว่ายุ่งเรื่อง
ของคนอื่น
 - ข. ทำเป็นไม่ได้ยิน
3. จันทน์เป็นคนขยันของห้อง และชอบช่วยเหลือ
เพื่อน ๆ ทุกคน ส่วนเกศรินเป็นผู้นิ่งที่ไม่
ชอบจันทน์เป็นการส่วนตัว ท่านเป็นเกศริน
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร
 - ก. ไม่สนใจเรื่องของจันทน์
 - ข. พูดกับเพื่อนว่า จันทน์ทำดี
เพื่อเอาหน้า
4. ในวันประกาศผลสอบ ปรากฏว่า มิชัย
สอบได้ที่สุดท้ายของห้อง และมีวิโรฒ
มาพูดเยาะเย้ยว่า สมน่าหนา ถ้าท่าน
เป็นมิชัย ท่านจะใช้วิธีการใด
 - ก. ทอຍปากวิโรฒทันที
 - ข. ไม่สนใจคำพูดของวิโรฒ
5. ขณะที่ชวนชมยืนอยู่บนรถเมล์ มีหญิงคนหนึ่ง
ขึ้นมาใหม่และเหยียบเท้าของชวนชม
อย่างแรง โดยไม่กล่าวขอโทษ
ถ้าท่านเป็นชวนชม ท่านจะใช้วิธีการใด
 - ก. เหยียบเท้าหญิงคนนั้นบ้าง
 - ข. คิดเสียว่าเขาคงไม่เห็น
6. ดึกคืนหนึ่ง ขณะที่ดอนและเค่อสองพี่น้อง
กำลังเดินกลับบ้านซึ่งอยู่ในสวน ทางเดิน
ก็มีคนมาก ทันใดนั้นเค่อก็พูดขึ้นว่า
ผีหลอก ๆ ตอนตกใจมาก เมื่อรู้ว่าเค่อ
แกล้งพูด ถ้าท่านเป็นดอน ท่านจะทำ
เช่นไร
 - ก. เตือนเค่อไม่ให้โกหกอีก
 - ข. ท่อว่าเค่ออย่างรุนแรง

7. กฤษฎามีคุณพ่อเป็นตำรวจ ฐานะทางบ้าน
ร่ำรวยมาก วันหนึ่งกฤษฎาได้ข่าวว่า
ปรีชาสนิทว่าคุณพ่อกฤษฎาเป็นตำรวจที่
ชอบคดโกง ชูกรีดเงิน จึงมีฐานะร่ำรวย
ถ้าท่านเป็นกฤษฎา ท่านจะใช้วิธีการใด

ก. กระชากคอเสื้อปรีชาแล้ว
ตอยปาก

ข. เตือนปรีชาว่าอย่าพูดเช่นนั้นอีก

8. วนิดามีบิดาประกอบอาชีพรับซ่อมรองเท้า
ตามริมบาทวิถี แต่เขาจะปกปิดเรื่องนี้
โดยบอกกับเพื่อน ๆ ว่า บิดาของเขา
ทำงานรับราชการอยู่ต่างจังหวัด ต่อมา
มันจิตซึ่งเรียนอยู่ห้องเดียวกับวนิดาทราบ
ความจริงว่าบิดาวนิดามีอาชีพรับซ่อม
รองเท้า ถ้าท่านเป็นมันจิตท่านจะปฏิบัติ
เช่นไร

ก. ปกปิดความลับไว้

ข. นำเรื่องนี้ไปเล่าให้เพื่อน ๆ
ฟัง

9. อุบลขออนุญาตผู้ปกครองไปงานวันเกิด
ของเพื่อน ซึ่งจัดตอนกลางคืน ผู้
ปกครองจึงไม่อนุญาต ถ้าท่านเป็นอุบล
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. ไม่ยอมเรียนหนังสือหรือทา
การบ้าน

ข. ยอมเชื่อฟังผู้ปกครอง

10. เอนกเคยเรียนดีมาก่อน แต่ปัจจุบัน
ผลการเรียนลดลงเรื่อย ๆ ผู้ปกครอง
จึงเตือนให้เอนกสนใจเรียนให้มากขึ้น
ถ้าท่านเป็นเอนกท่านจะใช้วิธีการใด

ก. บอกผู้ปกครองว่าไม่อยาก
เรียนหนังสืออีกแล้ว

ข. พยายามปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น

11. สุรพงษ์เป็นแฟนปิยะดา วันหนึ่งสุรพงษ์
เห็นปิยะดาเดินกับไพฑูรย์ สุรพงษ์รู้สึก
โกรธ ถ้าท่านเป็นสุรพงษ์ ท่านจะใช้
วิธีการใด

ก. พยายามสงบสติอารมณ์

ข. เดินควงกับหญิงอื่นบ้าง

12. ยอดชายชอบนั่งโยกเก้าอี้เป็นประจำ
และมักโยกไปถูกโต๊ะของสนองบ่อย ๆ
สนองรู้สึกรำคาญ ถ้าท่านเป็นสนอง
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. หาเก้าอี้ที่ขาขาหักไปแทน
ที่เก้าอี้ตัวเดิมของยอดชาย

ข. บอกยอดชายให้รู้ตัวว่าโยก
เก้าอี้มาถูกโต๊ะของนักเรียน

13. ขณะที่สันติสุขเกิดมาถามช่องระหว่างโต๊ะเรียน สมานยื่นเท้าออกมาอย่างกระตือรือร้นเพื่อขวางทางเดิน ทำให้สันติสุขสะดุดตกลง ถ้าท่านเป็นสันติสุข ท่านจะใช้วิธีการใด

- ก. คำว่าสมานอย่างรุนแรง
- ข. ทาเฉยเสียแล้วเดินหนีไป

14. ผู้ปกครองของมานพเรียนมานพมาอบรมสั่งสอนเรื่องความประพฤติ เพราะเห็นว่า มานพเริ่มมีความประพฤติไม่เรียบร้อย ถ้าท่านเป็นมานพ ท่านจะหาอย่างไร

- ก. เชื้อฟังกาสั่งสอนที่ผู้ปกครองกล่าว
- ข. ถกเถียงในสิ่งที่คิดว่าผู้ปกครองเข้าใจผิด

15. ในการทำงานกลุ่มมีสมาชิก 5 คน ชุมพลเป็นหนึ่งในสมาชิก ที่คอยหลีกเลี่ยงงานเสมอ ถ้าท่านเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกับชุมพล ท่านจะใช้วิธีการใด

- ก. อธิบายให้ชุมพลเข้าใจในประโยชน์ของการทำงานกลุ่ม
- ข. บอกครูว่าชุมพลเกียจคร้าน

16. วันชัยเล่นเตะฟุตบอลในห้องกับเพื่อน ๆ 3 - 4 คน วันฉางไปฟ้องครูประจำชั้น วันชัยและเพื่อน ๆ จึงถูกครูหาโทษ ถ้าท่านเป็นวันชัย ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. พูดกับวันฉางว่าระวังจะเจ็บตัว
- ข. ไม่เล่นฟุตบอลในห้องอีก

17. เมลานีกลับบ้านคาบคูปกติก และถูกผู้ปกครองดุเรื่องกับบ้านนิคเวลาเช้า ท่านเป็นเมลานี ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. เก็บตัวอยู่ในห้องไม่ยอมออกมารับประทานอาหาร
- ข. อธิบายเหตุผลให้คุณพ่อเข้าใจ

18. อรพณชอบดูโทรทัศน์ดึก ๆ บิดาบอกว่าจะเป็นผลเสียต่อการเรียน บิดาจึงสั่งให้อรพณดูโทรทัศน์ได้ถึง 3 ชั่วโมง ส่วนเวลาหลังจากนั้นให้อ่านหนังสือ ถ้าท่านเป็นอรพณ ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. ไม่ดูโทรทัศน์ดึกตามที่บิดาสั่ง
- ข. บอกบิดาว่า การดูโทรทัศน์ดึก ๆ ไม่ทำให้ผลการเรียนเสีย

19. อรรถพรแอบสูบบุหรี่ในบ้าน เมื่อญ
นองชายมาเห็นเขาจึงบอกคุณแม่
อรรถพรจึงถูกคุณแม่ทำโทษ ถ้าวัน
เป็นอรรถพร ท่านจะใช้วิธีการใด

ก. ชกตอย่นอยชายโดยไม่
ให้คุณแม่เห็น

ข. พยายามไม่สูบบุหรี่อีก

20. ไข่แก้วเห็นเห็นน้องกำลังนั่ง
รับประทานเงาะ จึงขอแบ่งเงาะ
จากน้องบ้าง น้องไม่ยอมแบ่งให้
ถ้าท่านเป็นไข่แก้ว ท่านจะปฏิบัติ
เช่นไร

ก. สอนน้องให้รู้จักการ
เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ข. แย่งลูกเงาะจากมือของ

21. ไฟลีนนาขนมปังวางไว้บนโต๊ะ แล้ว
ไปคุุโทรทัศน์ สักครูกลับมาเห็นน้อง
ชายนาขนมปังไปรับประทานเกือบ
หมด ถ้าท่านเป็นไฟลีนท่านจะปฏิบัติ
เช่นไร

ก. เขวี้ยงขนมปังที่เหลือทิ้ง
ไป

ข. ตักเตือนน้องให้รู้จักขอ
อนุญาตก่อน

22. ร้อยการวจตรี ธรรมพร สอบสวนผู้ต้องหา
ด้วยความลำบาก เพราะผู้ต้องหาพูดจา
บิยวนปฎิเสฐชอกแล้วหา ทั้ง ๆ ที่มีหลักฐาน
มัดตัวแน่น ถ้าท่านเป็นร้อยการวจตรี

ธรรมพร ท่านจะเลือกใช้วิธีการใด

ก. คุกคามผู้ต้องหาที่ไม่ยอมรับผิด

ข. ชี้แจงให้ทราบว่าถ้ายอมรับ

ผิดโทษหนักจะเป็นเบา

23. กิสหพัฒน์มีความคิดเห็นขัดแย้งกับบรรหาร
เป็นประจำ ซึ่งใคร ๆ ก็มักลงความเห็น
ว่าบรรหารมีความคิดเห็นที่มีเหตุผลดีกว่า
กิสหพัฒน์ ถ้าท่านเป็นกิสหพัฒน์ ท่านจะปฏิบัติ
เช่นไร

ก. พยายามพูดเพื่อเอาชนะบรรหาร
ให้ได้

ข. ลองพิจารณาความคิดเห็นของ
บรรหารบ้าง

24. สุวิธ ชอบมีเรื่องกลั่นแกล้งชานันท์ให้
เจ็บตัวอยู่เสมอ ถ้าท่านเป็นชานันท์ ท่าน
จะปฏิบัติเช่นไร

ก. หาโอกาสปรับความเข้าใจ

ข. ให้อาพุดหยาบคายกับสุวิธ

25. สมุทฺรเป็นเด็กพูดไม่ชัด วันหนึ่งสวสฺตี ซึ่งเป็นเพื่อนรุ่นเดียวกับสมุทฺรแกล้งพูดไม่ชัดเพื่อล้อเลียนสมุทฺร ถ้าท่านเป็นสมุทฺร ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. ไม่สนใจคาลอเลี่ยนของสวสฺตี

ข. ชู่ว่าจะให้พี่ชายมาตอยสวสฺตี

26. อานวยเห็นชายคนหนึ่ง แต่งตัวเป็นผู้หญิงท่าทางกระตุงกระตึง จึงหัวเราะชอบใจ ถ้าท่านเป็นชายคนนั้น ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. ข้างปาสั่งที่อยู่ใกล้มือไปยังอานวย

ข. ไม่สนใจการกระทำของอานวย

27. วินตนาสมุคของวันชัยไปซ่อน เมื่อวันชัยขอคืน วินตไม่ยอมคืนให้ ถ้าท่านเป็นวันชัย ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. ตักเตือนวินตว่าการแกล้งเพื่อนเป็นสิ่งไม่ดี

ข. นาสุมุคของวินตไปซ่อนบ้าง

28. ขณะที่วิธิตกำลังเล่นหมากรุกอยู่กับเพื่อน คุณแม่ได้เรียกให้วิธิตไปช่วยจัดโต๊ะอาหาร ถ้าท่านเป็นวิธิตท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. บอกคุณแม่ว่าทำไมไม่ให้คนอื่น

ข. เข้าไปช่วยแล้วรีบออกมาเล่นต่อ

29. กิจจาเข้าไปในร้านอาหาร สั่งก๋วยเตี๋ยวหน้า 1 ชาม ปรากฏว่าผู้ขายทำก๋วยเตี๋ยวแห้งมาให้ ถ้าท่านเป็นกิจจา ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. เปลี่ยนใจรับประทานก๋วยเตี๋ยวแห้งก็ได้

ข. ทอว่าผู้ขายว่าไม่ทำตามที่สั่ง

30. วณิชชอยิมยางลบของสิริไปใช้แล้วไม่คืน เบื่อสิริทวง วณิชบอกว่าหายไปแล้ว และไม่ยอมซื้อใช้ให้ ถ้าท่านเป็นสิริ ท่านจะใช้วิธีการใด

ก. ทอว่าวณิชที่ไม่มีควมรับผิดชอบ

ข. บอกสิริว่าไม่เป็นไร

31. มานะถูกคุณแม่ตีอย่างรุนแรงที่หนีโรงเรียน ถ้าท่านเป็นมานะ ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. โกรธคุณแม่และไม่ยอมรับประทานอาหาร

ข. ไม่หนีโรงเรียนอีก

32. เชิงชายรบเร้าให้ผู้ปกครองพาไปเที่ยว
ชายทะเล ผู้ปกครองรับปากว่าจะพาไป
ในวันอาทิตย์ที่จะถึง เมื่อถึงเสาร์อาทิตย์
ผู้ปกครองไม่สามารถหาตามที่ได้รับปากไว้
กับเชิงชายได้ ถ้าท่านเป็นเชิงชาย
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. ถ้ามเหตุผลที่ผู้ปกครองไม่
พาไปเที่ยว
- ข. แสดงกิริยาประชดโดย
กระแทกสิ่งของให้มีเสียงดัง

33. ใกล้เวลาสอบไล่ อัครินยังอ่านหนังสือ
ไม่จบ จึงมีความรู้สึกเครียด และวิตก
กังวลมาก ซ้ายยังมีหลาน ๆ เข้ามาร่วม
ส่งเสียงรบกวน ถ้าท่านเป็นอัคริน
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. บอกให้หลานเล่นเงียบ ๆ
ไม่เช่นนั้นจะถูกตี
- ข. พักนอนสมองสักครึ่งหนึ่ง

34. พรเดินไปตามถนนที่น้ำท่วมขังอยู่ และ
ได้กลิ่นหกล้ม เห็นเห็นเหตุการณ์ตัวเรา
ชอบใจ ถ้าท่านเป็นพร ท่านจะใช้วิธี
การใด

- ก. ทาเป็นไม่เห็นเด่น
- ข. ค้าเดินด้วยคาหยาบคาย

35. รัชนิมาปากกาที่เพิ่งซื้อใหม่มาให้
ศิริพันธุ์ดู ศิริพันธุ์อยากได้ปากกานั้น
จึงได้อโมยปากกาไป เมื่อรัชนิมาจับได้ว่า
ศิริพันธุ์อโมยไปจึงพูดขอร้อง ศิริพันธุ์ไม่
ยอมคืน ถ้าท่านเป็นรัชนิมา ท่านจะปฏิบัติ
เช่นไร

- ก. นาเรื่องลักโมยของศิริพันธุ์
ไปพูดคุยกับเพื่อน ๆ
- ข. บอกศิริพันธุ์ว่าถ้าคืนปากกา
แล้วจะเก็บเรื่องเป็นความลับ

36. ขณะที่ณรัชต์กำลังตั้งใจอ่านหนังสือเพื่อ
เตรียมสอบ น้องชายก็ได้เปิดวิทยุเสียง
ดังลั่น เมื่อณรัชต์เตือนให้ทวิวิทยุให้
เบาลง น้องก็ยังไม่เชื่อ ถ้าท่านเป็น
ณรัชต์ ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. หนีไปอ่านที่อื่นที่ไม่มีเสียง
รบกวน
- ข. บอกน้องชายว่าประเดี๋ยวจะ
โดนตอย

37. บ้านของวุฒิกุล อยู่ติดกับบ้านของพิพัฒน์
วันหนึ่งขณะที่วุฒิกุลเดินผ่านบ้านพิพัฒน์
เขาได้ยินเสียงบิการมารดาของพิพัฒน์กำลัง
ทะเลาะกัน ถ้าท่านเป็นวุฒิกุล ท่านจะ
ปฏิบัติเช่นไร

- ก. นาเรื่องการทะเลาะกับ
ไปพูดคุยกับเพื่อน ๆ
- ข. รีบเดินหนีไป

38. มานิตย์ตอบปัญหาที่ครูถามไม่ได้ สิทธิ
ซึ่งนั่งอยู่ใกล้ ๆ หัวเราะชอบใจ ถ้าครู
ออกนอกชั้นไปแล้ว ท่านเป็นมานิตย์
ท่านจะใช้วิธีการใด

ก. เฉย ๆ ไม่โกรธสิทธิ

ข. ทบไหลสิทธิอย่างแรง

39. สันติมาเหี่ยวที่บ้านของสุเทพ ขณะที่
กำลังวิ่งเล่นกันภายในบ้าน สันติหกล้ม
ไปโดนแจกันที่ไขว้ไว้ตกแตก ถ้าท่าน
เป็นสุเทพ ท่านจะใช้วิธีการใด

ก. คอยให้สันติกลับไปก่อนค่อย
เล่าเหตุการณ์ให้คุณแม่ฟัง

ข. ต่อว่าสันติทันทีเรื่องทำให้
ของเสียหาย

40. ขณะอยู่ในชั้นเรียน กิตติซึ่งนั่งอยู่
ข้างหลังนพพล เอาลูกปิงปองปาที่
ศีรษะของนพพล ถ้าท่านเป็นนพพล
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. เก็บลูกปิงปองไว้ และไม่
แสดงอาการตอบโต้

ข. ทบลูกปิงปองให้แตก

41. สดุดีขอเงินบิดาเพื่อไปซื้อกางเกงยีนส์
ตัวใหม่ บิดาบอกว่าของเก่ายังใส่ได้
จึงไม่ให้เงินตามที่ขอ ถ้าท่านเป็นสดุดี
ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. ไม่ยอมใช้กางเกงตัวเก่า
โดยบอกผู้ปกครองว่าขายไม่
ทันสมัย

ข. ยอมใช้กางเกงตัวเก่าตามที่
บิดาบอก

42. พรุ่งนี้เป็นวันครบกำหนดส่งงานฝีมือชิ้นหนึ่ง
ซึ่งจรินทร์ยังทำไม่เสร็จ จึงอ้อนวอน
ให้ผู้ปกครองช่วยทำให้ ผู้ปกครอง
ปฏิเสธ ถ้าท่านเป็นจรินทร์ ท่านจะ
ใช้วิธีการใด

ก. พยายามทำงานนั้นด้วยตัวเอง

ข. ต่อว่าผู้ปกครองว่าไม่ให้
ความช่วยเหลือ

43. ฤชากรหยุดพักวาดแผนที่ชั่วคราว เพื่อไป
ดื่มน้ำ เมื่อกลับเข้ามาเห็นนันทากำลัง
วาดต่อเติมแผนที่นั้นจนเสียรูปทรงไป
ถ้าท่านเป็นฤชากร ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

ก. ขยำแผนที่นั้นทิ้งทันที

ข. พยายามตั้งใจวาดใหม่

44. พิศาลแข่งแบกมินตันแพ้ทีศน้อยจง
หลุดลุ่ย ถ้าท่านเป็นพิศาล ท่านจะ
ปฏิบัติเช่นไร
- ก. พูดยกกับทีศว่ากีฬางะแพหรือ
ชนะเป็น เรื่องของดวง
 - ข. พยายามฝึกซ้อมให้ดีกว่านี้
45. สงบมีร่างกายผอมบาง สุขภาพไม่แข็งแรง
จึงถูกวิฑูรย์ล้อเลียนว่าไม่เหมือนผู้ชาย
ถ้าท่านเป็นสงบ ท่านจะปฏิบัติเช่นไร
- ก. ใช้คำพูดหยาบคายคำ
วิฑูรย์
 - ข. หลีกเลี้ยงที่จะพบปะกับวิฑูรย์
46. อนุภักษ์ชอบล้อขบขันถามารดาของจักรพงษ์
บ่อย ๆ จักรพงษ์รู้สึกไม่ค่อยพอใจ ถ้า
ท่านเป็นจักรพงษ์ จะปฏิบัติเช่นไร
- ก. เตือนอนุภักษ์ว่าเป็นการ
ล้อเลียนที่ไม่ดี
 - ข. ชกตอยอนุภักษ์เป็นการสั่งสอน
47. เย็นวันหนึ่งหลังเลิกเรียน ศักดิ์ชัยเดิน
กลับบ้าน ระหว่างทางมีนักเรียนชายอีก
โรงเรียนหนึ่งพูดจาเย้าแหย่ขำโมโห
ศักดิ์ชัยเป็นอย่างมาก ถ้าท่านเป็นศักดิ์ชัย
จะปฏิบัติเช่นไร
- ก. ใช้เครื่องทุ่นแรงที่หาได้
หารายร่างกายผู้นั้นทันที
 - ข. ไม่สนใจคำพูดของผู้อื่น

48. จินตนาไม่ชอบจุไรเป็นการส่วนตัว เมื่อ
จุไรได้รับเลือกให้เป็นนักเรียนตัวอย่าง
ของโรงเรียน ถ้าท่านเป็นจินตนาจะ
ปฏิบัติเช่นไร
- ก. บอกกับเพื่อนว่าจุไรไม่มี
คุณสมบัติพอที่จะเป็นนักเรียน
ตัวอย่าง
 - ข. เริ่มมองจุไรในแง่ดีขึ้นบ้าง
49. จรรย์ชอบฟุทตบในเวลาเรียนเป็นประจำ
ถ้าท่านเป็นครูผู้สอน นักเรียนจะปฏิบัติ
เช่นไร
- ก. ชักถามสาเหตุที่ฟุทตบในเวลา
เรียน
 - ข. เรียกจรรย์มาคุด่า
50. อัมพรแอบรับประทานขนมในห้องเรียน
เมื่อครูเห็นจึงทักท้วงโดยให้อัมพรยืน
บนเก้าอี้ อัมพรรู้สึกอายเพื่อนมาก
ถ้าท่านเป็นอัมพร ท่านจะปฏิบัติเช่นไร
- ก. พูดยกกับเพื่อนว่ากรุทากิน
กว่าเหตุ
 - ข. ไม่รับประทานอาหารใน
ห้องเรียน

51. การฉ้อเป็นน้องสาวของจินดา วันหนึ่ง ทั้งคู่ทะเลาะกัน ผู้ปกครองพิจารณาแล้ว เห็นว่าจินดาเป็นฝ่ายผิด จึงกล่าว การตีคนเดียว ถ้าท่านเป็นการฉ้อจะปฏิบัติ เช่นไร

- ก. พยายามไม่มีเรื่องทะเลาะ กับการฉ้ออีก
- ข. ตาเห็นว่าผู้ปกครองรักลูก ไม่เท่ากัน

52. ขณะที่เพ็ญศรีกำลังไขว่ปากกาสูบหมึกอยู่ วิชาซึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ หันมายิ้มอย่างตบ เพ็ญศรี บังเอิญปลุกถูกขวดหมึกหกเปื้อน สวมุดของเพ็ญศรี ถ้าท่านเป็นเพ็ญศรี จะปฏิบัติเช่นไร

- ก. แกล้งตำหนิกหกกรดสวมุด วิชาบ้าง
- ข. ไขว่เอาเช็ดหมึกที่เลอะออก และไม่ถือสาวิชา

53. ชัชชัยเรียนหนังสือเก่งมาก วันหนึ่งเขาคุยกับสุมว่า เขาจะสอบเข้าเรียน แพทย์ได้ และเมื่อจบแพทย์แล้ว จะเป็นแพทย์ในชนบท ช่วยเหลือคน ยากจน ถ้าท่านเป็นสุมจะใช้วิธีการใด

- ก. บอกชัชชัยว่าพอจบแพทย์ จริง ๆ คงไม่ทำตามที่เขาพูด
- ข. ขอให้ชัชชัยได้เรียนแพทย์ จริง ๆ

54. ครูมอบหมายให้มงคลทำรายงานส่ง ปรากฏว่างานที่หา ยังไม่คิด ครูจึงให้นามว แก่ใหม่ถึง 3 ครั้ง ถ้าท่านเป็นมงคล จะปฏิบัติเช่นไร

- ก. บอกครูว่าไม่ยากแก่อีกแล้ว
- ข. พยายามแก้ไขข้อบกพร่อง ให้ดีขึ้น

55. ขณะที่ครูไม่อยู่ในห้อง อนุวัฒน์เห็น พงษ์ศักดิ์กำลังขยันท่านหนังสืออยู่คนเดียว ถ้าท่านเป็นอนุวัฒน์จะปฏิบัติเช่นไร

- ก. กว้างก่อนกระดานไปที่ พงษ์ศักดิ์เพื่อให้เสียสมาธิ
- ข. พูดยกกับพงษ์ศักดิ์ว่าขยันจริง

56. ขณะที่สุภาภากำลังเข้าแถวรอซื้อบัตรเข้าชมภาพยนตร์อยู่นั้น ปรากฏว่ามีคนยื่นมือเข้ามาขโมยกระเป๋าเพื่อแย่งซื้อตั๋ว ถ้าท่านเป็นสุภา ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. หันไปตาคอนคนนั้นว่าไม่มีมารยาท
- ข. ไม่สนใจการกระทำของคน ๆ นั้น

57. สิริวัฒน์ซื้อปากกามา 1 ค้าม เมื่อกลับมาลองเขียนที่บ้าน ปรากฏว่าปากกานั้นไม่มีหมึกเลย เขาจึงนำไปขอเปลี่ยนใหม่จากผู้ขาย ผู้ขายไม่ให้เปลี่ยน ถ้าท่านเป็นสิริวัฒน์ ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. ซื้อปากกาค้ามใหม่แทน
- ข. ขว้างปากกาทิ้งทันที

58. สุชาตินัดสมศรีว่า เสาร์นี้จะพาไปเที่ยว พอถึงวันเสาร์สุชาติไม่มาตามนัดโดยไม่บอกเหตุผลแก่สมศรี ถ้าท่านเป็นสมศรี ท่านจะใช้วิธีการใด

- ก. ทาลายสิ่งของของสุชาติที่เคยให้ไว้
- ข. คอยให้สุชาติบอกถึงสาเหตุที่ผิดนัด

59. สมศักดิ์เห็นเพื่อนสนิทกำลังถูกรุมทารร้าย ถ้าท่านเป็นสมศักดิ์ ท่านจะปฏิบัติเช่นไร

- ก. เรียกให้ผู้ใหญ่แถวนั้นเข้าช่วยห้าม
- ข. ใช้อาวุธเท่าที่หาได้ตรงเข้าทาร้ายคู่ต่อสู้ของเพื่อน

60. มยุราขอยืมเงินจากเคื่อนเต็ม 50 บาท โดยบอกว่าอีก 1 อาทิตย์จะนำมาคืน และขอร้องว่าให้เก็บเป็นความลับ เมื่อครบกำหนดมยุรายังไม่คืนเงินให้ และยังหาเฉยเมยกับเคื่อนเต็ม ถ้าท่านเป็นเคื่อนเต็ม ท่านจะใช้วิธีการใด

- ก. เฉย ๆ และคิดว่ามยุรายังไม่มีเงิน
- ข. บอกกับเพื่อน ๆ ว่ามยุราขยืมเงินนักเรียนแล้วไม่ยอมคืน